ΓΙΑΚΟΒΛΕΒ Γ. Α.

ΤΑ ΑΘΡΙΖΜΑΤΑ
ΤΥ ΙΙ ΒΣΕΣΟΙΥΖΝΙ ΣΙΝΕΔΡΙΟ
ΤΟΝ
ΚΟΛΧΟΖΝΙΚΟΝ-ΥΝΤΑΡΝΙΚΟΝ

(ΕΚΘΕΣΙ ΣΤΑ ΠΑΡΤΙΙΝΙ ΑΚΤΙΒ
ΤΙΣ ΜΟΣΧΑΣ ΚΕ ΤΥ ΛΕΝΙΝΓΡΑΝΤ).

ΠΑΡΤΙΖΝΤΑΤ ΤΥ ΤΣ.Κ ΚΠ(μπ)Υ
1935—ΜΑΡΙΥΠΟΛΙ - ΚΙΕΒΟ—1935

ЯКОВЛЕВ Я. А.

ИТОГИ
II ВСЕСОЮЗНОГО С'ЕЗДА КОЛХОЗНИКОВ-УДАРНИКОВ

(Доклад на Московском и Ленинградском парт. активах)

ОТВ. РЕДАКТОР: А. АРЫХ

Х. АКРИТАС
ПЕРЕВОД: М. ДАННО
М. ТЫШЛЕК

Тех. РЕДАКТОР: Н. ЯГУП.

ΓΙΑΚΟΒΛΕΒ Γ. Α.

ΤΑ ΑΘΡΙΣΜΑΤΑ

ΤΥ II ΒΣΕΣΟΙΥΖΝΙ ΣΙΝΕΔΡΙΥ ΤΟΝ ΚΟΛΧΟΖΝΙΚΟΝ - ΥΝΤΑΡΝΙΚΟΝ

(ΕΚΘΕΣΙ ΣΤΑ ΠΑΡΤΙΙΝΙ ΑΚΤΙΒ ΤΙΣ ΜΟΣΧΑΣ ΚΕ ΤΥ ΛΕΝΙΝΓΡΑΝΤ)

ΠΑΡΤΙΖΝΤΑΤ ΤΥ ΤςΚ ΚΠ(μπ)Υ
1935—ΜΑΡΙΥΠΟΛΙ—ΚΙΕΒΟ—1935

— Επιτράπικε για εκτίποσι 25/IV-35.
— Γορλίτ № 6 — Τιράζζ 3000
— Αριθμός παραγκελίας 1764.
— Αριθμός βιβλίυ 59

ΙΠΕΦΘΙΝΟΣ ΣΙΝΤΑΧΤΙΣ: **Α. ΑΡΙΧ**

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙ ΑΠΤΟ ΡΥΣΙΚΟ **Χ. ΑΚΡΙΤΑΣ**
Μ. ΝΤΑΝΟ
Μ. ΤΙΣΣΛΕΚ

ΔΙΟΡΘΟΤΙΣ **Ν. ΓΙΑΓΥΠ.**

I

ΟΣΕΠΣΑΝ Ι ΡΥΚΟΒΟΝΤΙΤΕΛΙ ΚΕ Ι ΡΥΚΟΒΟ-ΝΤΙΤΕΛΝΙΤΣΕΣ ΤΥ ΚΕΝΥΡΙΥ ΚΟΛΧΟΖΙΚΥ ΧΟΡΙΥ

Το δέφτερο ςινέδριο τον κολχόζνικον-υντάρνικον έδικςε, τίλογυς καλύς οργανιζάτορυς τυ μεγάλυ νικοκιριύ έβγαλαν τα κολχόζια στα λον όχι μεγάλα βαντέδα.

Στο δέφτερο ςινέδριο τον κολχόζνικον-υντάρνικον ςκεδόν (ποτζτί) κάθε ντελεγάτος έλεγε για τις νίκες τυ νικοκιριύ-τυ, μεγαλέφκιντον με τις ςοδιές κε το άρμεγμο στο κολχόζ-τυ. Σαν για περαζμένι δυλιά ι ντελεγάτι τυ ςινέδριυ έλεγαν για τα ζαμετλίχια στα πρότα διο-τρία χρόνια τυ πέραζμυ τυ μονονικοκίρικυ χοριάτικυ νικοκιριύ στις κολχόζικες ράγιες (ρέλςι).

Τέτιι άνθροπι στο ςινέδριο ίτανε 1.433 νυμάτ, απ' αφτύς ι 390 ίτανε μπριγαδίρι τον κολχοζιόν, ι 331 πρόεδρι τον κολχοζιόν, ι 155 τραχτορίστες, κομπαινέρι κε μιχανικί, ι 161 ραμπότνικι στις χτινοτροφικές φέρμες. Τα διό τρίτα τον υτζάστνικον τυ ςινέδριυ μόνο στα στερνά 4 χρόνια ίντανε κολχόζνικι. Απ' όλυς τυς ντελεγάτυς τυ ςινέδριυ τα διό τρίτα ίτανε μπεςπαρτίινι-κολχόζνικι. Όλι αφτί ίνε άνθροπι, πυ το κολχόζικο στρόι τυς τα έδοσε όλα: να κζένυν στο ζαζζίτοτζνι κε κυλτύρνικο ζίσιμο, τζαρά να δυλέβυνε στι μεγάλι παραγογί κε να τι χυλαντραέβυν.

Σ' αφτά τα κενύρια αλιθινά ςοβιετικά κάδρα τυ κολχόζικυ χοριύ, φανερό τόπο χαπάτεπςαν ι γινέκες. Αφτές ίτανε στο ςινέδριο 442 νυμάτ—το ένα τρίτο όλυ τυ ςινέδριυ. Απ' αφτές —102 μπριγαδίρι κε 27 πρόεδρι τον κολχοζιόν. Στο πρότο

σινέδριο τον κολχόζνικον-υντάρνικον—2 χρόνια πίσο—ι γινέκες ίτανε μόνο το ένα έβδομο τυ σινέδριυ.

Ο καθένας απ' αφτύς τυς ανθρόπυς, ίτυνε ζοντανὸ παράδιγμα αφτύ τυ πολί μεγάλυ περεβορότ, πυ ίντυνε στο χοριό στα στερνά χρόνια.

Το ακτίβνοστ τον γινεκόν στο κολχόζικο σινέδριο ίτυνε άλιαχ μεγάλο. Αφτό κε ίνε γρικύμενο. Ι νίκι τυ κολχόζικυ στρόι γλίτοσε τις γινέκες όχι μόνο απτα νίχια τυ μικρύ μονονικοκίρικυ νικοκιριύ, μα τις έδοσε κε αλιθινό ίσο υκύμ με τυς άντρες στιν ταιφά. Ι γινέκες-κολχόζνιτσες, πυ ίτανε στο σινέδριο τον κολχόζνικον-υντάρνικον, υκυμλίδκα μεγαλέφκανταν στυς λόγυς-τυς κε στο λαχίρντεμό-τυς μ' αφτές τις εκατοντάδες τρυντοτνίδα, πυ τις χαζάνεπσαν μπαραμπάρ με τυς άντρες στο κινονικό νικοκιριό. Αφτές υκυμλίδκα μεγαλὲφκανταν μ' αφτό, ότι όχι παρακάτα απτυς άντρες χυλαντραέβυν τις κολχόζικες δυλιές σαν πρόεδρι τον κολχοζιόν γιά μπριγαδίρι. Αφτές έδιξαν με το παράδιγμά-τυς—τίλογα το κολχόζικο στρόι μπιτράισε το πιμένιμο πίσο κε τι ζιτιλιανία τυ μονονικοκίρικυ χοριάτικυ νικοκιριύ κε αντάμα μ' αφτό νταγατράισε τι ΒΑΣΙ τις προεόνιας (βεκοβέτζνι) υγνετένιας τις γινέκας στι χοριάτικι ταιφά. 'Εδοσε ὶσο υκύμ στις γινέκες τυ χοριύ ι σοβιετικί εξυσία, όταν αφτί έκαμε γιαρτίμ τυς χοριάτες να περάσυνε απτι μονονικοκίρικι στράτα πας τιν κολχόζικι στράτα. Μα μόνο κάμποσα χρόνια πίσο όλι ι ντυσσμάνι-μας μέτραναν, ότι θα μπορέσυν να σικόσυν τις γινέκες χαρσσύ στα κολχόζια. Ι ντυσσμάνι-μας, τίλογα κε πάντα, κε εδό-πα δινατά κσεχάσαν.

Ι κολχόζνικι κε ι κολχόζνιτσες, πυ λαχίρτεβαν στο σινέδριο, έλεγαν για τα τζόλια τυ Σέβερνι Κάφκασυ, πυ δόκανε, αν ίτυν-πα ο χρόνος τυ 1934 χυργάχκο, 160 πύτια σιτάρι απτο γα (το κολχόζ όνομα τυ Στάλιν, τυ Καμπαρ-

τινο-Μπαλκάρςκι όμπλαςτ, το ίπε ο ςιν. Μερεζζκό), για τα τζόλια του Ζάπατνι Σιμπίρ, που δόκανε στα 1934 120 πύτια ςιτάρι απτο εχτάρι (το κολχόζ «Νόβι πυτ», το ίπε ι ςιν. Ζινκόβα), για τι ςκυλί ςπορά του Καλίνινςκι όμπλαςτ, που έδοκε το γα 27 πύτια ςκυλί-βολοκνό (το κολχόζ «Γιγάντ», το ίπε ο ςιν. Μπαρμπάςςεβ), για τα παμπακί τζόλια του Τυρκμενιςτάν, από πύια ςόρεπςαν κ' έδοκαν στο κράτος 190 πύτια παμπάκι απτο εχτάρι (το κολχόζ «Μπολςςεβίκ», το ίπε ο ςιν. Αγά-Ιυςύπ-Αλί), για τις χτινοτροφικές φέρμες τις Μπαςςκίριας, που στον κερό του χρόνου δεν πςόφιςε κανένα κεφάλι γιάςςκο πράμα, (το κολχόζ όνομα του Καλίνιν, το ίπε ο ςιν. Αχιγιάροβ), για τα χτινά του Σέβερνι κράι, που έδοκαν 6.687 κιλά γάλα (το κολχόζ «Κράςνι Οκτιάμπρ», το ίπε ι ςιν. Φόμινα).

Ελμπὲτ, στο ςινέδριο ίτανε διγμένα τα καλίτερα κολχόζια. Μα καλίτερα αφτά ίντανε όχι γιατί αφτά έχυνε κανάλυγάς χοριςτί τεχνική, γιά πάτο, γιά χοριςτό κλίμα (κλίματ). Σ' αφτά τα κολχόζια ίνε αφτά τα τράχτορ κε ι μιχανές, τίλογα ίνε κε στα άλα κολχόζια. Αφτά τα κολχόζια ιςςλετραέβυνε τίτκο κρατικό τόπο, τίλογα κε τ' άλα κολχόζια. Αφτά τα κολχόζια, τίλογα κε τ' άλα, οργανοθίκανε στα στερνά 4-5 χρόνια. 'Ολο το μπιλνάιμο τον εμπρολάτικον κολχοζιόν ίνε, ότι αφτά μπαςςχάρεπςαν να ιςςλετραίςυνε τα τζαράιδα του μεγάλου νικοκιριύ, αφτά μπαςςχάρεπςαν καλά να ιςςλετραὶςυνε τις μιχανές, κε το κιριότερο — ς' αφτά τα κολχόζια όςεπςαν όπιτνι, υςςανεμένι κε ντινκαιμὲνι ρυκοβοντίτελι, κε ι τζλένι αφτόν τον κολχοζιόν έμαθαν να ςαχιντραέβυνε τιν κινονική ίδιοχτιςία (ςόμπςτβενοςτ, ντομπρὸ) κε ντογρύδκα να δυλέβυν.

Αφτό ίντυνε ταμάμ για να βγάλυνε τα εμπρολάτικα κολχόζια κε πςομί, κε κρέας, κε βύτιρο διό κε τρις φορές

παράν απ' αφτό, τί βγάλισσκαν έμπρο πάλι αφτί ι άνθροπι, όταν έζιναν στα κοματιαζμένα μικρά νικοκιριά.

Ι σιμασία τυ δέφτερυ Βσεσοιύζνι σινέδριυ τον κολχόζνικον ίνε ς' αφτό, ότι για όλα αφτά τόρα τα ίπανε ς' όλι-μας τι χόρα απλόγυ-τυς ι χοριάτες, ι ρυκοβοντίτελι κε ι υντάρνικι τον εμπρολάτικον κολχοζιόν. Το σινέδριο τον κολχόζνικον-υντάρνικον έδικσε ακόμα μία κι' άλο ς'όλυς τυς κολχόζνικυς κε τις κολχόζνιτσες, ότι το ανιγάρι για το ζαζζιτοτζνι κε κυλτύρνικο ζίσιμο ίνε στα απλογνύ-τυς τα χέρια.

Τα τέτια εμπρολάτικα κολχόζια τόρα ακόμα δεν ίνε ι πλιοπσιφία (μπολσσινστβό). 'Ολι ι δυλιά ίνε ς' αφτό, όσο μπορύμε τζάλκα να δόκυμε το όπιτ τον εμπρολάτον ς' όλα τα κολχόζια. Νά στο τι κεμόνο λον σιφτὲ κε αρατέφτεν το ΚΕΝΥΡΙΟ Παραδιγματικό υστάβ τυ χοριατικο-νικοκιριάτικυ αρτέλ.

Το ζίτιμα για το Υστὰβ—ίνε ζίτιμα γι' αφτό, τίλογα να σικόσυμε όλα τα κολχόζια στο πσέλος τον δεκὰδον χιλιάδον εμπρολάτικον, πυ ίντανε άρταχ μπολσσεβίκικα, πυ έκαμαν άρταχ τυς τζλένυς-τυς ζαζζίτοτζνι.

Στο παλιό Παραδιγματικό υστάβ τυ χοριατικο-νικοκιριάτικυ αρτέλ—τυ 1930—ίτανε γραμένα αφτὰ τα πράβιλα, πυ πάνυ στι βάσι-τυς ι χοριάτες ΠΕΡΝΑΝΑΝ απτο μικρό μονονικοκίρικο νικοκιριό στο μεγάλο κινονικό (ομπστζέστβενι). Τόρα το ζίτιμα τυ ζμίκσιμυ τις πλιοπσιφίας τον χοριατόν στα κολχόζια ίνε λιμένο δινατά κε δίχος γίριζμο πίσο. Γι' αφτό το κενύριο Υστάβ πρέπι να λὲι, τίλογα πρέπι να ζίσις κε να δυλέβις στο αρτέλ, τίλογα καλίτερα να οργανόσις τιν κολχόζικι παραγογί κε το κολχόζικο ζίσιμο.

II

ΓΙΑ ΤΙΝ ΥΣΤΡΟΕΝΙΑ ΤΥ ΤΟΠΥ, ΠΥ ΧΑΠΑΤΕΒΥΝ ΤΑ ΚΟΛΧΟΖΙΑ

Στο ςινέδριο τον κολχόζνικον-υντάρνικον εγό στο ντοκλάτ-μυ έδικςα κάμποςα παραδίγματα γι' αφτό, τίλογα τα ντόπια ϐλαςτ τυ τόπυ ςε κάμποςα κολχοζια κόφτυν τον τόπο ςτι φαιτά τον άλον κολχοζιόν γιά ςοϐχόζια, τίλογα ος τύτο τον κερό ςτα κολχόζια όχι αρέα ίνε ζεμέλνι νεμπλαγουςτρόενοςτ τζερεςπολόςιτςα, νταλνοζεμέλιε. Στι ζαςεντάνια τις κομίςιας τυ ςινέδριυ ι ντελεγάτι έλεγαν θαγμαςτικά παραδίγματα για τα ζεμέλνι τζαραςιζλίχια, για τιν τζερεςπολόςιτςα. Αφτό άρταχ να το νταιανέϐυμε δεν έχι τζαρά, έντιριμ ςοϐαρά αν θέλυμε να πετίχυμε απςιλές ςοδιές.

Πολί-μας ραμπότνικι ος τόρα δεν αγρικύν αφτό, ότι το κάθε υτζάςτοκ τυ τόπυ αρατέϐι το χοριςτό-τυ ντράνιμο.

'Ολι κςέρυνε, ότι να ςικόςις ςτυρυτιρέςςο κάματο, να αλετρίςις παρ, γυργά να ςπέρνις—ςιμένι (ζνάτζιτ) άλιαχ πολά να κάμις για το μεγάλομα τις ςοδιάς. Μα για να δόςι το ςπερνιμένο ςιτάρι πας το παρ απςιλί ςοδιά, πρέπι τα παρ να τα έχυμε αλιθινά τεμίζκα. Γι' αφτό πρέπι κάμποςες φορές το καλοκέρι να τα καματέϐυμε ςτα λυγάς-λυγάς ϐαντέιδα κε με τα λυγάς-λυγάς εργαλία ανάλογα (ϐ ζαϐίςιμοςτι) με το τίλογα αγριοχόρταρα ίνε ςαςιχλαιμένα τα ζάνια. Μια δυλιά ίνε, όταν το ζαν ίνε ςαςιχλαιμένο με τα κυένια: εδό το παρ πρέπι να αλετριςτί ϐαθιά, ίςτερα απ' αφτό καμπόςες φορές να αλετριςςκάτε με τις λυςτζίλνικες, κόϐοντας τιν κάθε ρίζα τυ κυέν πολεμόντας όςπυ να χάνετε. 'Αλι δυλιά ίνε, όταν το ζαν ίνε ςαςιχλαιμένο με τα τζυρπύιδα: εδό πάλι το παρ πρέπι να αλετριςτί ϐαθιά, μα πρέπι να καματέφκετε με

τα πρυζζίνι χυλτιβάτορ, να ίνε βγαλιμένες ι ρίζες, να τις ςορέβυμε κε να τις κςερένυνε ςτον ίλιο. Για να καματέβυμε ètçι το παρ, πρέπι να κςέρυμε με τίλογα αγριοχόρταρα ίνε ςαςιχλαιμèνο το κάθε ζαν. Αφτό δε θα το κςέρι αφτό το κολχόζ, από πὺιο ςίμερα έκοπςαν για το χυμςςύδκο κολχόζ γιά ςοβχόζ èνα κομάτι τόπο, κε άβριο αφτό το κολχόζ το δύγυν ένα κομάτι τόπο από άλο κολχόζ.

Το μαρχά ςπέρνιμο μπορύμε να το περάςυμε μόνο ς' ένα ςλύτζαι: να μι φιλάγυμε όςπυ να κςερένετε ταμάμ όλος ο τόπος, πρέπι να ςπέρνυμε πας το κάθε κομάτι χοριςτά ςτον κερό, τίλογα κςερένετε ο τόπος. Αφτό μπορί να το κάμι μόνο αφτό το κολχόζ, πυ απτο όπιτ, πυ έχι μια γράδα χρόνια κςèρι από πύια ζάνια γυργά χάνετε το ςςον, πυ ίνε τα χυμλίδκα ζάνια.

Για να πάρυμε καλί ςοδιά πρέπι να περάζυμε πάντα το ςεβοομπορότ. Για παράδιγμα, ςτο καλίτερο ςεμιπόλνι ςεβοομπορότ ςτα Βορόνεζζςκι κε Βινὶτςκι όμπλαςτ το τζακυντύρ ςπέρκετε ίςτερα απτα λοβί χορτάρια. 'Ολα τα φαιτάιδα απτο τέτιο ςεβοομπορότ έχι τζαρà να τα πάρις έντιριμ ς' όλα τα 7 χρόνια-πα αν εχτελίς αφςτιρά το ςτεκςιμένο ποριάντοκ τυ ςπέρνιμυ τον κυλτύρον ςτο κάθε ζαν.

Αν ςπέρνυμε αφτές τις κυλτύρες διο-τρις φορές, αφτό θα δόςι όλο κε παράν ςοδιά ςτα τζακυντύρια.

Το ςυπερφοςφάτ, πυ το βάλυμε ςτι λιυτςέρνα ςτο ραιόν τυ παμπακιύ, θα μπιλναίςι πας το μεγάλομα τις ςοδιάς τυ παμπακιύ ίςτερα από 4-5 χρόνια.

Ι μπαχτζά δύι ταμάμ όλο, τί μπορί να δόςι, ίςτερα απτο φίτεμά-τις òταν περνύνε 10-15 χρόνια.

Το βγάλιμο τον ριζόν αρατέβι πολί κε μεγάλι δυλιά.

Το κολχόζ θά πάι ς' αφτί τι δυλιά ςοβαρά, έντιριμ αν θα το κςέρι καλà, ότι δεκάδες χρόνια θα ιςςλετραέβι τις ςοδιές κε τον τόπο, αν θα ιςςλιτραέβι τον τόπο δίχος βαντέ.

I πόλοσες τυ όρυς δύγυνε στα ζάνια ταμάμ χυράιμο μόνο ίστερα απτο φίτεμα, όταν περνύνε 10-20 χρόνια.

Μπάριμ έντιριμ εμίς αν θέλυμε να πάρυμε απτον τόπο όχι φτοχά-ζυμεριγά 50 πύτια σοδιά ζαιρέ, χαμένα 15 πύτια σοδιά τυ σκυλι-δολοκνό, μα από χρόνο σε χρόνο 100 πύτια σοδιά ζαιρέ, 30 πύτια σκυλί-δολοκνό, χριάζετε από χρόνο σε χρόνο σαμπυρλίδκα να δάλυμε στον κολχόζικο τόπο το μυχάτκο ντράνιμο τυ νικοκίρι. Μα αλιθινό νικοκίρι μπορύμε να μετρύμε μόνο αφτό το κολχόζ, πυ κσέρι το κάθε κομάτι τυ τόπυ τυ κε από χρόνο σε χρόνο δυλέδι για να τον καλιτερέδι. Για να μετρά το κολχόζ τον απλόγυτ αλιθινό νικοκίρι, χριάζετε κάθε κολχόζνικος να έχι ταμάμ πιστία, ότι αφτός κε τα μικρά-τυ θα ισσλετραέδυνε τα αποτελέζματα (ρεζυλτάτι) τις δυλιάς-τυς στο κινονικό τζόλι.

Νά γιατί στο προέκτ τυ Παραδιγματικύ υστάδ τυ χοριατικο-νικοκιριάτικυ αρτέλ, πυ ίτυνε δαλιμένο στο ντράνιμο τυ σινέδριυ, ίτυνε ντρανιμένο, ότι ο τόπος, πυ χαπατέδι το αρτέλ, «μπικιτραέφκετε πας το αρτέλ για ισσλετράιμο δίχος δαντέ».

I σίντροφι Στάλιν, Μόλοτοδ, Καλίνιν, Βοροσσίλοδ, Καγάνοβιτζ στι ζασεντάνια τις κομίσιας τυ σινέδριυ με προσοχί φυκράτανταν το λαχίρντεμο τον κολχόζνικον. I κολχόζνικι έλεγαν γι' αφτό, τίλογα σ' εμάς μία, μία κοματιάζυν τον τόπο, πυ δύγι στο κολχόζ το κράτος για το ισσλετράιμο. Ίστερα απ' αφτό ο σιν. Στάλιν μέτρισε, ότι ίνε χριαζύμενο ακόμα φανερά, ακόμα δινατά να λέι για το μπικιτράιμο τυ τόπυ πας το κολχόζ. Αφτός πρότινε με το γενικό χαίλ όλον τον τζλένον τις κομίσιας, να πύμε, ότι ο τόπος, πυ χαπατέδι το κολχόζ, «μπικιτραέφκετε πας το αρτέλ για ισσλετράιμο δίχος δαντέ, διλαδί (τ-ε) σ' όλο τον κερό».

Το παραδιγματικό υστάδ τυ χοριατικυ-νικοκιριάτικυ αρτέλ

το επικίροςαν το Σοβιέτ τον Λαικόν Κομιςάρον κε το Κεντρικό Κομιτέτο τις πάρτιας. Σιμένι, (ζνάτζιτ) ότι ι απόφασι τυ ςινέδριυ τον κολχόζνικον-υντάρνικον για το μπικιτράιμο τυ τόπυ ς' όλο τον κερό πας το κολχόζ ίντυνε νόμος.

Για να μι ίνε στο ζίτιμα για τον τόπο κανά-λυγάς τζαραςίζκα νυνέζματα κε για να εκςαςφαλίςυμε τιν εχτέλεςι τυ νόμυ δίχος λιγίζματα—θα δόςυν σε κάθε κολχόζ κρατικό ακτ για το ιςςλετράιμο τυ τόπυ ς' όλο τον κερό. Γι' αφτό το Παραδιγματικό υςτάβ λέι:

«Το ραιόνικο εχτελεςτικό κομιτέτ τον ςοβιέτ δύι σε κάθε αρτέλ κρατικό άκτο για να ιςςλετραέβι τον τόπο δίχος βαντέ, όπυ ίνε χαραγμένα τα ραζμέρ κε ι ςοςτές γρανίτςες τυ τόπυ, πυ έχι το αρτέλ για ιςςλετράιμα, κε αφτί ι τόπι δεν ικςιλετραέφκυντε, μα μπορύν μόνο να αρτραέφκυντε—γιά απτο ιςάπ τον φτιρτάρικον τόπον τυ κρατικύ φόντυ, γιά απτο ιςάπ τον αρτίχκον τόπον, πυ χαπατέβυνε ι μονονικοκίριδες, έτςι πυ να μιν ίνε κανά-λυγάς τζερεςπολόςιτςα». (ΑΠΤΟ 3 ΠΥΝΚΤΟ ΤΥ «ΠΑΡΑΔΙΓΜΑΤΙΚΥ ΥΣΤΑΒ»)

Μ' αφτό το εργατο-χορικό κράτος λέι στα κολχόζια: εςίς άρταχ μπιτραέβετε το ςόριμο τον υτζάςτκον τον νταγλιμένον μικρόν χοριάτικον νικοκιριόν σε μεγάλα ζεμέλνι μαςίβ τον κολχοζιόν, το κράτος μπικιτραέβι αφτό τον τόπο πας τα κολχόζια για ιςςλετράιμα ς' όλο τον κερό, τόρα δυλέψτε πας αφτό τον τόπο έτςι για να υςέβι από χρόνο σε χρόνο ι ςοδιά, για να χαθύν τα αγριοχόρταρα, για να υςέβι από χρόνο σε χρόνο ι πλυςία τον κολχοζιόν-μας κε όλις-μας τις πατρίδας (ρόντινι).

Μα πάλι αφτό ίνε μόνο ι μιά μαρέα τυ ζιτίματος για τιν υςτροένια τυ τόπυ. Έντιριμ το Παραδιγματικό υςτάβ αν

θα έλεγε μόνο, ότι μπικιτράιςε πας το κάθε κολχόζ ς' όλο τον κερό τον τόπο, πυ το χαπατέδι, μ' αφτό θα έκανε μόνο τι μιςί δυλιά. Μ' αφτό θα ίταν χαμένι ι ομπεζλίτζκα τυ τόπυ ανάμεςα στα κολχόζια, μα ακόμα θα ίτυν ςαχιντραιμένι ι ομπεζλίτζκα τυ τόπυ μέςα στα κολχόζια. Ι ομπεζλίτζκα τυ τόπυ μέςα στα κολχόζια ςιμένι, ότι ι μπριγάδες κε ι κολχόζνικι από χρόνο ςε χρόνο δυλέβυνε στα λυγάς, λυγάς υτζάςτοκ τυ κολχόζικυ τόπυ. Τέτια ομπεζλίτζκα —ίνε ο λον καταραμένος ντυςςμάνος τυ κολχόζικυ ζαζζίτοτζνοστ. Εμίς τίποτες-πα δεν μπόρναμε να κάμυμε μ' αφτί τιν ομπεζλίτζκα τυ τόπυ στα 1930. Τότες το πολά κομάτι τυ τόπυ ίτυνε ακόμα στα χέρια τον μονονικοκίριδον. Τότες ι χοριάτες γρίκαναν το κολχόζ, τίλογα δυλιά τζαράν. 'Αλι δυλιά ίνε τόρα. Σκεδόν κάθε κολχόζ ίνε χοριζμένο ςε μπριγάδες. Ι κολχόζικες μπριγάδες έχυν άρταχ το πολά παντοτινό ςοςτάβ ανθρόπον. Τόρα ΚΑΘΕ κολχόζ μπορί κε πρέπι, χορίζοντας τον τόπο στα ζάνια τυ ςεβοομπορότ, να δόςι στιν ΚΑΘΕ τζολί μπριγάδα στο ΚΑΘΕ ζαν τυ ςεβοομπορότ παντοτινό υτζάςτοκ τυ τόπυ. Τότες αλιθινά θα ίνε μπιτραιμένι ι ομπεζλίτζκα τυ τόπυ.

'Ετςι αφτό κε ίνε γραμένο στο Παραδιγματικό υςτάβ τυ χοριατικο-νικοκιριάτικυ αρτέλ:

«Το αρτέλ χορίζι τον τόπο-τυ στα ζάνια ςίμφονα με το επικιρομένο ςεβοομπορότ. Στα ζάνια τυ ςεβοομπορότ στιν κάθε τζολί μπριγάδα μπικιτραέφκετε παντοτινό υτζάςτοκ ς' όλι τι βαντέ τυ ςεβοομπορότ» (Απτο 3 πύνκτο τυ «Παραδιγματικύ υςτάβ»).

Αφτό πρέπι να ίνε καμομένο στο κάθε κολχόζ δίχος κανά-λυγάς εκςέρεςι (ιςκλιυτζένιε). Τότες εμίς θα βάλυμε θεμέλιο για να κάμυμε το κολχόζικο νικοκιριό αλιθινό κυλτύρνικο κε θα κυτζιραίςυμε το ςίκομα τις ςοδιάς τζάλκα έμπρο.

Αντάμα μ' αφτό μιά ζαμετζάνια για τα ζεμέλνι-μας όργανα. Αφτά έχυνε ακόμα για τιν εχτέλεσι αφτίς τις απόφασις θαγμαστικί ισιχία (σποκόιστβιε) κε ςόπαζμο. Στο Παραδιγματικό υςτάβ λέχκετε, ότι δεν πρέπι να ίνε κανά-λυγάς τζερεςπολόςιτςα. 'Ινε φανερό, ότι κάθε κολχόζ θα αρατέβι κε πρέπι να αρατέβι, όταν θα πάρι το κρατικό άκτο για το ιςςλετράιμο τυ τόπυ ς' όλο τον κερό, το χάςιμο κε τις τζερεςπολόςιτςας, κε τις ντλινοζεμέλιας, κε τις νταλνοζεμέλιας, έντιριμ ακόμα αν ςαχιντραέφταν. Τίς θα θέλι ς' όλο τον κερό να μπικιτραέβι πάνο-τυ τιν τζερεςπολόςιτςα; Σιμένι, ότι χριάζετε, μιχάνοντας μιὰ μέρα-πα, να μομπιλιζάρυμε όλυς τυς ζεμλευςτροίτελιυς κε τυς ζεμέλνι τέχνικυς για να μπάςυνε τις γρανίτςες τον κολχοζιόν πας τυς χάρτες. Πρέπι να φανερόςυμε όλες τις ςλύτζαες τυ ζεμέλνι νευςτρόιςτβο, για να πςςιρύμε τζάλκα να τις χάςυμε.

'Εντιριμ τα ζεμέλνι όργανα δε θα πάρυν αφτί τι δυλιά ςτα χέρια-τυς τίλογα πρèπι—μπολςςεβίκικα αφτύς αφςτιρά θα τυς τιμοριςι (καράτ) ι κιβέρνιςι.

III

ΓΙΑ ΤΙ ΣΙΝΔΕΣΙ ΣΤΟ ΑΡΤΕΛ ΤΟΝ ΑΤΟΜΙΚΟΝ ΙΝΤΕΡΕΣ ΤΟΝ ΚΟΛΧΟΖΝΙΚΟΝ ΜΕ ΤΗ ΚΙΝΟΝΙΚΑ-ΤΥΣ ΙΝΤΕΡΕΣΑ

Ο ςιν. Στάλιν ςτο πρότο ςινέδριο τον κολχόζνικον—υντάρνικον έλεγε για μια μικρί νεντοραζυμένια με τις κολχόζνιτςες. Ι δυλιὰ ίταν για το χτινό. Αφτό ίταν ςτο πςςίριμο τυ 1930. Εμίς αφτί τι νεντοραζυμένια τιν ιςάκςαμε. Με τιν ινιτςιατίβα τυ ςιν. Στάλιν το ζίτιμα το λίςαμε. Τότες ςτο Παραδιγματικό υςτàβ τυ χ'ριατικο-νικοκ'ριάτικυ αρτέλ

ίταν γραμένο: Ι κάθε αβλί τυ κολχόζνικυ στο ατομικό-τις ςελιτράιμο μπορί να έχι ένα χτινό.

Απ'αφτό τον κερό ςορέφτεν το μεγάλο όπιτ τυ κολχόζικυ χτίσιμυ. Διναμόθικε το κινονικό θεμέλιο τις παραγογίς στα κολχόζια.

Το δέφτερο ςινέδριο τον κολχόζνικον-υντάρνικον ίταν ένα χρόνο ίςτερα απτο XVII ςινέδριο τις πάρτιας. Στο λόγο-τυ στο παρτίινι ςινέδριο ο ςιν. Στάλιν έδικςε, ότι το χοριατικο-νικοκιριάτικο αρτέλ χάλις απ'αφτό ίντυν βασικί φόρμα τυ κολχόζικυ κινίματος, γιατί αφτό ςοστά ςινδιάζι (σοτζετάετ) τα ατομικά βιοτικά ιντερέςα τον κολχόζνικον με τα κινονικά-τυς ιντερέςα.

Στι ζαςεντάνια τις κομίσιας τυ δέφτερυ ςινέδριυ τον κολχόζνικον-υντάρνικον ο ςιν. Στάλιν πάλι με τι λενινιστικί αλιθινοςίνι κε φανερά έδικςε, ότι το αρτέλ δεν ίνε χαρςςύ στα ατομικά ιντερέςα τον κολχόζνικον. Στο αρτέλ ςινδιάζυντε τα ατομικά ιντερέςα τον κολχόζνικον με τα κινονικά. Το αρτέλ ςιγα-ςιγά κε ςαμπυρλίδκα κάμι πριςποςομπλιάτ τα ατομικά ιντερέςα τον κολχόζνικον στα κινονικά ιντερέςα, μα αφτά τα πέρι στο ισάπ. Ο ςιν. Στάλιν στιν κομίςια τυ ςινέδριυ ίπε έτςι:

«Εςίς αν θέλετε να διναμόςετε το αρτέλ, αν θέλετε να έχετε μαζικό κολχόζικο κίνιμα, πυ πρέπι να χαπατέπςι μιλιόνια νικοκιριά, κε όχι εντινίτςες κε εκατοντάδες, έντιριμ εςίς αφτό θέλετε να το κάνετε—πρέπι στις τορινές υςλόβιες ιποχρεοτικά να πάρετε στο ισάπ, απτα κινονικά ιντερέςα τον κολχόζνικον κ'έτερο, τα προςοπικά-τυς ιντερέςα-πα.»

Κςεκινόντας απ'αφτό, ο ςιν. Στάλιν ίςακςε πολύς κολχόζνικυς-εμπρολάτες, πυ αράτεβαν δινατά να ζυλίκςυμε το ςιζίχ γιά το ατομικό πράμα στις κολχόζικες αβλές. Ο ςιν. Στάλιν δινατά ιρίςςεπςε μ'αφτύς. Αφτός τυς ίπε ίςα, πέρον-

τας στο ισάπ, ότι τύτι φορά αφτί έδιχναν τι ναςτροένια κε το αράτεμο όχι όλις τις κολχόζικις μάζας, όχι το μπολςςινςτβό-τις, μα μόνο τυς εμπρολάτες—το μενςςινςτβό:

«Εσίς ίτζ-πα δεν πέρετε στο ισάπ τα ατομικά ιντερέσα τον κολχόζνικον, όταν λέγετε να δόκυμε για το σιζίχ τυ κολχόζνικυ όχι πολά από $^1/_{10}$ γα τόπυ. Κάμποσι νομίζυνε, ότι χτινό δεν πρέπι να δύγυνε, άλι νομίζυνε, ότι ςδινομάτκα δεν πρέπι να δύγυνε. Κε γενικά εσίς θέλετε να ζυλίζετε τον κολχόζνικο. Αφτί ι δυλιά δε θα βγι. Αφτό δεν ίνε σοστό».

«Εσίς ίσαστε άνθροπι εμπρολάτες. Εγό το αγρικό, ότι εσίς άλιαχ πολά νιάςςκεσας για το κολχόζικο στρόι, για το κολχόζικο νικοκιριό. Μα ζερ όλι-πα ι κολχόζνικι ίνε τέτιι, όπος εσίς; Εσίς μπαρόχ, ίσαστε το μενςςινςτβό στα κολχόζια. Το μπολςςινςτβό κάμποσο άλυλυγάς νομίζυνε. Αφτό πρέπι να το πάρυμε στο ισάπ, γιά όχι; Εγό νομίζο, ότι πρέπι να το πάρυμε στο ισάπ».

«Εντιριμ σε σας στο αρτέλι δεν ίνε ακόμα μπόλικα προντύκτα κε εσίς αν δε θα μπορίτε να δύιτε στυς χοριστύς κολχόζνικυς στα ταιφάιδα-τυς όλα όσα χριάζυντε, τότες το κολχόζι δε μπορί να πάρι πάνο-τυ ιποχρέοσι να εκςασφαλίζι κε τα κινονικά κε τα ατομικά αρατέματα τον κολχόζνικον. Τότες καλίτερο θα ίνε να το λέγετε ίσα, ότι νά αφτός ο κλάδος τις δυλιάς ίνε κινονικός, κε ο άλος ίνε ατομικός. Καλίτερο ίνε να το χαράζυμε ίσα, ανιχτά κε ντογρύδκα, ότι ι κολχόζικι αβλί πρέπι να έχι απλογνύ-τις ατομικό νικοκιριό, όχι μεγάλο, μα ατομικό. Καλίτερο θα ίνε να πάρυμε στο ισάπ, ότι ίνε αρτέλνι νικοκιριό, κινονικό, μεγάλο κε αποφασιστικό, πυ ίνε χριαζύμενο για την εκςασφάλισι τον κινονικόν αρατεμάτον, κε αντάμα μ'αφτό ίνε όχι μεγάλο ατομικό νι-

κοκιριό, πυ ίνε χριαζύμενο για τιν ακσασφάλισι του ατομικόν αρατεμάτον τυ κολχόζνικυ. Αν ίνε ταιφά, μικρὰ, με τα ατομικά αρατέματα κε τα ατομικά νοςτίματα, τότες αφτό δεν πρέπι να μιν το πάρυμε στο ιςάπ. Κε εςίς δεν έχετε υκύμ να μιν πάρετε στο ιςάπ τα ατομικά, διοτικά αρατέματα τον κολχόζνικον. Δίχος αφτό δεν έχι τζαρά να διναμόςυμε τα κολχόζια. Ι σίνδεςι τον ατομικόν ιντερέςον τον κολχόζνικον με τα κινονικά ιντερέςα τον κολχοζιόν—νά πυ ίνε το ανίγάρι στο δινάμομα τον κολχοζιόν».

Ετςι ο αρχιγός τον δυλεφτάδον ανθρόπον ο ςιν. Στάλιν μάθιζε τυς κολχόζνικυς-εμπρολάτες να κάμυν ρυκοδοντίτ τις κολχόζικες μάζες, να πάγυν τις μάζες τον κολχόζνικον έμπρο, να διναμὸςυνε το κολχόζικο στρόι. Ο ςιν. Στάλιν αράτεδε απτυς εμπρολάτες να μι χορίςςκυντε απτις μάζες, να μιν κάμυν αφτό, πυ δε χριὰζετε, να μιν κάμυν αρτίχκι ανεφχαριςτὶα, μα να πάρυνε στο ιςάπ τις ναστροένιες κε τα αρατέματα τον μαζόν, τίλογα αφτό πάντα το έφταγε ο Λένιν:

> «Εδό πρέπι να μετρύμε όχι ος τις χιλιάδες, τίλογα ας τ'αςλίτ μετράι ο προπαγαντιςτίς, ο τζλένος τις μικρίς γρύπας, πυ ακόμα δεν έφταγε ρυκοδοντίτ τις μὰζες· εδό πρέπι να μετρίςυμε με μιλιόνια κε με δεκὰδες μιλιόνια» (Λένιν, τ. XXV ςελίδα 230).

Κςεκινόντας απτις υκαζάνιες τυ ςιν. Στάλιν, το κολχόζικο ςινὲδριο έγραπςε στο Παραδιγματικό υςτάδ, τίλογα να διναμόςυμε το κινονικό νικοκιριό στο αρτέλι—αφτί τι δάςι τυ ζίςιμυ τον κολχοζιόν κε τυ όςιμύ-τυς. Αντάμα μ'αφτό το υςτάδ χάρακςε τα ραζμέρ τυ ατομικύ νικοκιριύ στις κολχόζικες αδλές: τα ραζμὲρ τυ ςιζὶχ κε τον αριθμό τυ πράμα στο ατομικό ιςςλιτρὰιμο στις κολχόζικες αδλές.

Ι άλι μαρέα τις δυλιάς, πυ πίρε άλιαχ φανερί διραζζέ-

νια ς'αφτό το ςινέδριο ίνε, ότι ι ΕΣΣΔ ίνε μεγάλι χόρα—ίνε το ένα έκτο κομάτι τυ ντυνιά, κε ι υςλόβιες στυς λυγας-λυγάς τόπυς τις χόρας-μας ίνε λον ραζνοομπράζνι. Εντιριμ το παραδιγματικό υςτάβ δεν πέριςςκε στο ιςάπ τα οςόμπενοςτ κε τα ιντερέςα τον λυγάς-λυγάς ραιόν, τότες αφτό δε θα μπόρνεν να ίτυν Παραδιγματικό υςτάβ τυ χοριατικο-νικοκιριάτικυ αρτέλ ΓΙΑ ΟΛΙ ΤΙΝ ΕΣΣΔ. Ι δυλιά πάι όχι μόνο να πάρυμε στο ιςάπ τα οςόμπενοςτ τον όμπλαςτ γιά τον κράι, γιά τον ρεςπύμπλικον στον κερό τυ πέραζμυ μιάς γενικίς μεροπριάτιας. Ετςι κε στέκετε το ζίτιμα για το ρυκοβότςτβο τον ραιόν απτι μαρέα τυ όμπλαςτ, για το ρυκοβότςτβο τον κολχοζιόν απτι μαρέα τον ραιόν.

1). ΓΙΑ ΤΑ ΡΑΖΜΕΡ ΤΥ ΣΙΖΙΧ

Θα πςςιρίςυμε απτο ζίτιμα για τα ραζμέρ τυ ςιζίχ. Το παραδιγματικό υςτάβ τυ χοριατικο-νικοκιριάτικυ αρτέλ πέρι στο ιςάπ να χορίςυμε για το ατομικό ιςςλιτράιμο τις κάθε κολχόζικις αβλίς απτυς κινονικοπιιμένυς τόπυς όχι μεγάλες υτζάςτκες ςαν ςιζίχ (ογορόντ, μπαχτζά). Τέτιο ίνε το ΓΕΝΙΚΟ πράβιλο, πυ χαράζι το Παραδιγματικό υςτάβ. Οταν το Παραδιγματικό υςτάβ περνάι στο ζίτιμα γι'αφτό, τίλογο ίνε το όχι μεγάλο υτζάςτοκ στις ΛΥΓΑΣ-ΛΥΓΑΣ υςλόβιες, τότες αφτό χαράζι τα λυγάς-λυγάς ραζμέρ για τα λυγάς-λυγάς ραιόν.

Σιμά στο Λενινγράτ γιά σιμά στι Μόςχα τεχμίλ θα ςόνι αν θα δύγυμε στιν κολχόζικι αβλί για το ατομικό-τις ιςςλιτράιμο $^{1}/_{4}$γα τόπο. Πας το $^{1}/_{4}$γα τόπο ο κολχόζνικος θα μπορέςι να εκςαςφαλίςι το ατομικό-τυ ιντερές δίχος ζοράρ στο κινονικό ιντερές. Μα έντιριμ σιμά στο Λενινγράτ γιά σιμά στι Μόςχα στιν κολχόζικι αβλί αν δύγυμε για το ατομικό ιςςλιτράιμο 1γα, γιά $^{1}/_{2}$γα ςιζίχ για το ογορόντ, τότες

ίςα ἐνας τέτιος κολχόζνικος θα φτίςι πὰνο ςτο κινονικό νικοκιριό, μπαρόχ, αφτό δε θα το χράςςκετε.

Ντινκαιςέτ-το ςτο Κυμπάν να δύιτε ςτιν κολχόζικι αδλί $^1/_4$ γιά $^1/_2$γα ςιζίχ. Ο κολχόζνικος θα ίνε έτιμος να χαδγαλαέδι αντάμα-ςας ςοδαρά κε αλὶθια-πα θα λέι αφτός. Σ' αφτόνα $^1/_2$γα ίνε πιχτά μόνο ο μπαχτζές-τυ. Εκί ος τόρα ακόμα ίνε πολές τέτιες κολχόζικες αδλές, πυ ἐχυνε απο διο γα ςιζίχ. Αφτό ίνε άλιαχ πολά. Αφτό κάνι το κολχόζ για τυς τέτιυς κολχόζνικυς μόνο ςαν ςπόςομπ με το κόμπομα να ιςςλιτρέδυνε τις κολχόζικες λγότες. Μα να χαράζυμε το ραζμέρ τυ ςιζίχ ςτο Κυμπάν ςε $^1/_4$, γιά τζαχ $^1/_2$γα έτςι-πα δεν έχι τζαρά. Τότες πρέπι να πὰρυμε το ένα κομάτι τυ μπαχτζέ απτιν κολχόζικι αδλί, αν δε θα λέγυμε άρταχ, ότι ς' αφτόνα δεν πιμένι τὸπος για να φιτέπςι όδοςτζες, καρτόπλες γιά κορνεπλόντ για το πράμα-τυ. Εδό, τίλογα φένετε, πρέπι να δόκυμε για τιν κολχόζικι αδλί ένα γα ςιζίχ.

Αν θα πέρυμε τα ραιόν τυ Υζμπεκιςτάν, όπυ ο τόπος τυ ςιζίχ ποτίζετε, εκί το $^1/_4$γα τυ ςιζίχ ςόνι τεκμίλ. Ο κολχόζνικος μπορί να εκςαςφαλίςι τον απλόγυ-τυ από όδοςτζες χαύνια κε φαγύρες για το πράμα-τυ. Μα ίνε τέτια ραιόν τυ Υζμπεκιςτάν, όπυ το ςιζίχ δεν ποτίζετε. 'Εντιριμ εςίς εδό για τιν κολχόζικι αδλί θα χορίζετε $^1/_4$ γα ςιζίχ, τότες αφτός θα δγάλι τίτκι λαλία, πυ τζαχ ςτι Μόςχα θα τιν ακύγυνε. Κε καλά-πα θα κάμι. Εδό πρέπι να δύγυμε λον λίγο $^1/_2$γα ςιζίχ.

Πάρτε τα ραιόν—το Χολμογόρςκι γιά το Βολογόντςκι, τυ Σὲδερνι κράι. Εδό από πολά χρόνια ι χτινοτροφία έχι μεγάλι ανάπτικςι, απ' εδό-πα το $^1/_4$γα ςιζίχ εδό δε ςόνι ςτιν κολχόζικι αδλί. 'Ινε γρικύμενο ότι ςτι Ζαδόλζζιε, όπυ το κλίμα ίνε χυργαχλίδκο, πρέπι να χορίζυμε 1 γα ςιζίχ για τιν κολχόζικι αδλί, κε ςτο Βορόνεζζςκι κε ςτο Κύρςκι ὀμπ-

λαςτ από $^1/_4$ ος $^1/_2$, πέροντας ςτο ιςάπ τις υςλόβιες τυ ραιόν.

Ολα αφτά, πας τιν πρότασι τυ ςιν. Στάλιν, τα πίρε ςτο ιςάπ το δέφτερο ςινέδριο τον κολχόζνικον-υντάρνικον. Το ςινέδριο δεν ίντυν χαίλ να μετρίσι όλι-μας τι χόρα με ένα αρςςίν κε χάρακςε για λυγάς-λυγάς ραιόν λυγάς-λυγάς ραζμέρ τυ ςιζίχ.

Στο Παραδιγματικό υςτάβ ίνε γραμένο:

«Τα ραζμέρ τυ ςιζίχ, πυ ίνε ςτο ατομικό ιςςλιτράιμο τις κολχόζικις αβλὶς (δίχος το πάριμο ςτο ιςάπ τυ τόπυ όπυ χτίζυν ςπίτια) μπορύν να ίνε από $^1/_4$ γα ος $^1/_2$ γα, κε ςτα χοριςτά ραιόν ος 1 γα, ανάλογα με τις ομπλαςτνί κε ραιόνι υςλόβιες, πυ χάρακςαν τα ΝΚΖεμ τον ςοιύζνι ρεςπύμπλικον πάνο ςτι βάσι τον υκαζάνιον τυ ΝΚΖεμ τις ΕΣΣΔ». ΑΠΤΟ ΠΥΝΚΤΟ ΔΕΦΤΕΡΟ ΤΥ «ΠΑΡΑΔΙΓΜΑΤΙΚΥ ΥΣΤΑΒ»)

2) ΤΑ ΡΑΖΜΕΡ ΤΙΣ ΑΤΟΜΙΚΙΣ ΧΤΙΝΟΤΡΟΦΙΑΣ ΣΤΙΣ ΚΟΛΧΟΖΙΚΕΣ ΑΒΛΕΣ

Αντάμα με τις βαςικές κε κιριότερες—κολχόζικες χτινοτροφικές φέρμες—πρὲπι ςτο κάθε κολχόζικο νικοκιριό να αναπτίκςυμε τιν ποτςόμπνι αρτραιμένι ατομικί χτινοτροφία. Αφτί πρέπι να εκςαςφαλίζι το ατομικό ιντερές τον κολχόζνικον. Στον αριθμό τυ πρὰμα, πυ βρίςκετε ςτο ατομικό ιςςλιτράιμο ςτις κολχόζικες αβλές ίνε ακόμα μεγάλι ραζνοομπράζια ανάμεςα ςτα ραιόν, απ' ότι ίνε ςτα ραζμέρ τυ ςιζίχ. Πας αφτό το παράδιγμα ο ςιν. Στάλιν μία κι' άλο μας μαθίζι—τυς ραμπότνικυς ςτυς λυγάς-λυγάς κλάδυς τυ νικοκιριύ κε τις υπραβλένιας—να κάνυμε ρυκοβοντὶτ όχι με τιν υραβνίλοβκα, μα να πέρνυμε ςτο ιςάπ τα οςόμπενοςτ τον λυγάς-λυγάς ραιόν.

Ας πάρυμε το τίλογο κι' αν ίνε-πα ΖΕΜΛΕΝΤΕΛΤΖΕΣΚΙ ραιόν, όπυ ι ζεμλεντέλια ΠΕΖΙ αποφαςιςτικό ρόλο ςτο νικοκιριό, ας ίνε κε ζαιρεδί τζυκυντυρί, ςκυλί, καρτόφελε-όβοςτζνι γιά χλοπκόβι ραιόν. Το χοριάτικο νικοκιριό εδò αρατèβι απτον κολχόζνικο άλιαχ πολί κερò δυλιά. Σ' αφτά τα ραιύν ο τόπος λον πολά ίνε αλετριζμένος: Για το αλέτριζμο ίνε πολά τόπος κε μόνο κάτι λίγο ίνε για τα ςενοκός κε τα χιρτίςςα. Σ' αφτà τα ραιόν πρέπι να ίνε βαλιμένι νόρμα τυ ατομικύ ιςςλιτράιμυ τυ πράμα ςτις κολχόζικες αβλές λιγότερι απ' ότι ίνε ςτα ραιόν τις χτινοτροφίας. Εντιριμ εμίς αν χαράζαμε ς' αφτά τα ραιόν τι νόρμα για το ατομικò ιςςλιτράιμο τυ πράμα, πυ χαράζυμε για τα ραιόν τις χτινοτροφίας, τότες ίςα θα χαλάναμε τι ζεμλεντέλια κε θα κόβαμε αφτί τι ρìζα απ' όπυ τρέφυντε (πιτάιυτςια) ςτο χοριατικο-νικοκιριάτικο αρτέλ όλα—κε το βαςικό κινονικό νικοκιριό κε το ντομπάβοτζνι ατομικό νικοκιριό τις κολχόζικις αβλίς. Αντάμα μ' αφτό ι νόρμα τυ πράμα ςτο ατομικό ιςςλιτράιμο τις κολχόζικις αβλίς ς' αφτά τα ραιόν τυ χοριάτικυ νικοκιριύ αρτραέφτεν χαρςςύ ς' αφτό, τι ίτυν ςτο ιμπερνό Παραδιγματικό υςτάβ ςτα 1930. Αφτό εμίς μπορέςαμε να το κάνυμε, γιατί τόρα, ςινκριτικά με τα περαζμένα χρόνια, διναμόθικε ι κινονικί ιδιοχτιςία—ι βάςι τις κολχόζικις παραγογίς. Το κάμποςο αρτράιμο τις νòρμας τυ ατομικù ιςςλιτράιμυ τυ πράμα ςτις κολχόζικες αβλές δίχος ζαράρ ςτιν κινονικί παραγογί, θα εκςαςφαλίςι νομικà τα ατομικά ιντερέςα τυ ντογρύδ κολχόζνικυ. Ο κολχόζνικος εδό απτο ζαιρέ κε απτις φαγύρες, πυ πέρνι πας τα τρυντοτνίδα μπορί να έχι πολά πράμα, απ' ότι χάραζε γι' αφτό το εμπιρνό Παραδιγματικό υςτάβ. Νά γιατί ςτο κενύργιο Παραδιγματικό υςτάβ ςτο ζίτιμα για τον αριθμό τυ πράμα ςτο ατομικό ιςςλιτράιμο τις κάθε κολχόζικις αβλίς ςτα ραιόν τυ χοριάτικυ νικοκιριύ ίνε γραμένο έτςι:

«I κάθε κολχόζικι αβλί στα ζαιρεδί, παμπακί, τζαχυντρί, ςκυλί, καναβί, καρτοφελε-όβοςτζνι, τζάινι, τυτυνὶ ραιόν μπορί να έχι στο ατομικὸ-τις ιςςλιτράιμο ένα χτινό, ος τα 2 κεφάλια γιάςςκο ρογὰτι πράμα, 1 ςβινομάτκα με το πριπλόντ γιά, ι πραβλένια αν θα το μετρά χριαζύμενο, 2 ςβινομάτκες με το πριπλόντ, ος τα 10 πρόβατα κε τραία, νυμάι πυλία κε κρόλικα κε ος τα 20 μιλιςςί, καλάθια». (Απτο 5 πύνκτο τυ «Παραδιγματικύ υςτάβ»).

Αλο-λυγάς ςτέκετε ι δυλιά στα ραιόν τις ζεμλεντέλιας, όπυ—ίνε αναπτιγμένι ι χτινοτροφία. Ας πάρυμε τα ραιόν τυ Μπαραμπὶνςκι τζολιύ τυ Ζαμπατνο-Σιμπίρςκι κράι. Αφτά ίνε ραιόν τις ζεμλεντέλιας. Μα κε ι χτινοτροφία, απτις καλές φιςικές υςλόβιες κε απτο όπιτ τον ανθρόπον, πυ ςορέφκιντον δεκάδες χρὸνια, εδό πέζι, μεγάλο ρόλο. Αφτά ίνε τα ραιόν, πυ από πολί παλιὰ χρόνια ίταν ραιόν τις τοβάρνι μαςλοντέλιας. Εδό για το βόςκιζμο τυ πράμα ίνε απτο $^1/_4$ ος τα $^1/_3$ τόπος. Τα ςενοκός κε τα χιρτίςςα εδό ὶνε άλιαχ πολά. Τέτια ραιόν δεν ίνε λίγα στι χόρα-μας, λον πολά, ςτο ςέβερ κε ςτο βοςτόκ.

Σ' αφτά ίνε ακόμα, για παράδιγμα, τα Πριαλτάιςκι ραιόν πάλι αφτύ τυ Ζαμπατνο-Σιμπίρςκι κράι, τα Ιςςίμςκι κε Τομπόλςκι ραιόν τυ Ομςκι όμπλαστ κ. τ. λ. Γι' αφτά τα ραιόν τυ χοριάτικυ νικοκιριύ με αναπτιγμένι χτινοτροφία το Παραδιγματικό υςτάβ πέρι ςτο ιςάπ τι νόρμα τυ πράμα ςτο ατομικό ιςςλιτράιμο στις κολχόζικες αβλές για τα χτινά, ςςιρίδα, πρόβατα, τραία, για παράδιγμα, διό φορές πολά απτι νόρμα τον βαςικόν ραιόν τυ χοριάτικυ νικοκιριύ, πύια δεν έχυν αναπτιγμένι χτινοτροφία. Στο Παραδιγματικό υςτάβ ίνε γραμένο έτςι:

«I κάθε κολχόζικι αβλί στα ραιόν τις ζεμλεντέλιας

με αναπτιγμένι χτινοτροφία μπορί να έχι στο ατομικό-τις ιςςλιτράιμο 2-3 χτινά κε απ' αφτό κ'έτερο γιάςςκο πράμα-πα, απτις διο ος 3 ςδινομάτκες με το πριπλόντ απο 20 ος 25 πρόβατα κε τραία ς' έναν τόπο, όςα θέλι πυλιά κε κρόλικ κε ος 20 μιλιςςί καλάθια. Σ' αφτά τα ραιόν ίνε, για παράδιγμα: τα ζεμλεντέλτζεςκι, τα όχι ςμέζζνι νομαδικά ραιόν τυ Καζακςτάν, τα πολέςκι ραιόν τις Μπελορύςιας, τυ Τζερνίγοδςκι κε Κίεδςκι όμπλαςτ τις Υκρανίας, τα ραιόν τυ Μπαραμπίνς-κι τζολιύ, τα Πριαλτάιςκι ραιὸν τυ Ζαπαντνο-Σιμπίρςκι κρὰι, ι Ιςςίμςκι κε Τομπόλςκι γρύπες τον ραιόν τυ 'Ομςκι ὀμπλαςτ, το γόρνι κομάτι τις Μπαςςκὶριας, το δοςτὸτζνι κομάτι τυ Βοςτότζνι Σιμπίρ, τα ζεμλεντέλ-τζεςκι ραιόν τυ Νταλνε-Βοςτότζνι κράι, ι Βολογόντςκι κε Χολμογόρςκι γρύπες τον ραιόν τυ Σέδερνι κράι» (απτο 5 πύνκτο τυ παραδιγματικύ Υςτάδ»).

Στο παλιό Παραδιγματικό υςτάδ τυ χοριατικο-νικοκιριά-τικυ αρτέλ αφτά τα ζεμλεντέλτζεςκι ραιόν με τιν αναπτιγ-μένι χτινοτροφία δεν ίταν χοριζμένα ςε χοριςτὶ γρύπα. Αφ-τό ίταν μεγάλο εκςιλλίχ τυ παλιύ Παραδιγματικύ υςτὰδ, πυ τόρα το ιςάκςαμε.

ΑΛΟ-ΛΥΓΑΣ ίνε ι δυλιὰ στα ραιόν τις χτινοτροφίας τυ Καζακςτάν, πυ ίνε ςμέζζνι με τα νομαδικά ραιόν, στο Καλμίκικο τζόλι, στα γόρνι ραιόν τον Σεδερο-Καφκάςικον αφτονόμνι ρεςπύμπλικον, έτςι κε ςτις ζακαδκάςκι ςοιύζνι ρεςπύμπλικες, ςτι Χακάςια κε ςτα κάμποςα άλα ραιόν. Στι Χακάςια ο τόπος για το δόςκιζμο τυ πράμα ίνε ςκεδόν το $^{1}/_{6}$ όλυ τυ τόπυ. Εδό αφτὸς ο τόπος ὶνε κάμποςες φορές λιγότερος απτα χιρτίςςα κε τα ςενοκός. Ι ζεμλεντέλια πέζι όχι μεγάλο ποτςόμπνι ρὸλο. Αποφαςιςτικό ρόλο πέζι ι χτι-νοτροφία. Πολά ίνε τα κολχόζια με τι μιςονομαδικί χτινο-τροφία. Στα γόρνι ραιόν τυ Κάφκαςυ, για παράδιγμα, ςαν

πράβιλο, τα κολχόζια κε ι κολχόζνικι ςορέβυν το πράμα-τυς ςτυς τόπυς τον ποςελένιόν-τυς, κε απτιν άνικςι ος τον ςςομό κάμυν κοτζεβάτ με το πράμα πας τα καλά χιρτίςςα τυ Καφκάςικυ χρεμπέτ. Σ' αφτά τα ραιόν χαράζυνε για τα ατομικό ιςςλιτράιμο ςτις κολχόζικες αβλὲς νόρμα για τα χτινά κε τα πρόβατα, για παράδιγμα διό φορές πολά απ' αφτί, πυ ίνε χοριζμένι για τα ζεμλεντὲλτζεςκι ραιόν με τιν αναπτιγμένι χτινοτροφία.

Στο Παραδιγματικό υςτάβ ίνε γραμένο:

«Το κάθε κολχόζικο νικοκιριὸ ςτα ραιόν τις μι-νομαδικίς κε τις μιςονομαδικίς, χτινοτροφίας, όπυ ι ζεμλεντέλια έχι όχι μεγάλι ςιμαςία, κε ι χτινοτροφία πέζι αποφαςιςτικό ρόλο ςτο νικοκιριό, μπορί να έχι ςτο ατομικό ιςςλιτράιμο απτα 4 ος τα 5 χτινά κε απ' αφτό κ' έτερο γιάςςκο πράμα-πα, απτα 30 ος τα 40 πρόβατα κε τραία, απτις 2 ος τις 3 ςβινομάτκες με το πριπλόντ, νυμάι πυλιά κε κρὸλικ, ος τα 20 καλάθια μιλίςςα, έτςι κε από 1 άλογο, γιά απο μιά κυμίςνι φοράδα γιά από 2 καμίλες γιά από διό γαιδύρια, γιά 2 μυλ. Σ' αφτά τα ραιόν ίνε, για παράδιγμα: τα ραιόν τις χτινοτροφίας τυ Καζακςτάν, τα ςμέζζνι με τα νομαδικὰ ραιόν τυ Καζακςτάν, τα χτινοτροφικά ραιόν τις Τυρκμένιας, τυ Τατζζικιςτάν, τις Καρακαλπάκιας κε Κιργίζιας, ι Οιράτια, Χακάςια, το ζάπατνι κομάτι τις Μπυριατο-Μονκόλιας, το Καλμίκικο αφτονόμνι ὸμπλαςτ, τα γόρνι ραιόν τις Νταγεςτάνςκι ΑΣΣΔ, το Τζετζενο-Ιγγύςς'ςκι, Καμπαρτινο-Μπαλκὰρςκι, Καρατζάεβςκι κε Οςετίνςκι, αφτόνομα όμπλαςτ τυ Σὲβερνι Κάφκαςυ έτςι κε τα γόρνι ραιόν τις Αζερμπαιντζζάνςκι, Αρμιάνςκι κε Γρυζίνςκι ΣΣΔ». (Απτο 5 πύνκτο «τυ Παραδιγματικό υςτάβ»).

Στο ςτερνό, ας πάρυμε τα ΝΟΜΑΔΙΚΑ ΡΑΙΟΝ τυ

Καζακστάν, τις Μπυριατο-Μονκόλιας, το Ναγάισκι ραιόν. Εδό ι δυλιά πάλι ςτέκετε τεκμίλ άλο-λυγάς. Στα καζακστάνςκι νομαδικά ραιόν ο τόπος για το βόςκιζμο τυ πράμα ίνε λιγότερο από 2% απτον τόπο, πυ ιςςλιτρέβυνε, τα ςενοκός-πα ίνε μόνο 2 % απτον τόπο, πυ ιςςλιτρέβυνε. Ο πολά τόπος ίνε χιρτίςςα. Εδό ι ζεμλεντέλια ςκεδόν δεν έχι κανα-λυγάς-πα ςιμαςία κε ι χτινοτροφία ίνε ι βαςικί φόρμα τυ νικοκιριύ. Ι κολχόζνικι εδό ὶνε ανανκαζμένι όλες τις φαιματικές προντύκτες απτο κρέας κ' έτερο να τις αγοράζυνε απτο ρίνοκ. 'Ινε γρικύμενο, ότι δεν έχι τζαρά αφτύς-πα να τυς μετρὶςυμε μ' αφτί τι μέρκα, τίλογα μετρύμε τα ραιόν τις ζεμλεντέλιας γιά τίλογα τα ραιόν τις μιςονομαδικίς χτινοτροφίας. Εδό χριάζετε άλι μέρκα, αν θέλυμε να ιςάζυμε τα κςχὰζματα, πυ έφταγαν ς' αφτά τα νομαδικά ραιόν πιχτά ι ντόπιι ςίντροφι, πυ πιχτά πὲραζαν τυς κοτζέβνικυς ςτο οςέντλοςτ δίχος να ετιμάζυν έμπρο μέρα τι βάςι τις ζεμλεντέλιας κε οςέντλι ςπίτια. Σ' αφτά τα ραιόν για τις κολχόζικες αβλές χαράζυνε ςτι νόρμα τυ ατομικύ ιςςλιτράιμυ χτινά διό φορές πολά, παρὰ ςτα ραιόν τις μι-νομαδικὶς κε τις μιςονομαδικὶς χτινοτροφὶας, μα ςτα πρόβατα κε ςτα τραία τζαχ 3-4 πολά. Εδό απ' αφτό κ' ὲτερο μπορύν να έχυνε ςτο ατομικό ιςςλιτράιμο τις κολχόζικις αβλίς ος τα 10 άλογα απτις 5 ος τις 8 καμίλες. Στα νομαδικά ραιόν το ΑΛΟΓΟ ΚΕ Ι ΚΑΜΙΛΑ ίνε το λον μεγάλο ΚΟΜΑΤΙ ΤΥ ΝΙΚΟΚΙΡΙΥ τυ ςπιτιύ τυ κοτζέβνικυ. (Ι κιμπίτκα, πυ ς' όλο τον κερό κυτζιραέφκετε πας τα δίχος άκρα αλὰνια ςτα καζάκςκι χυργαχλίδκα τζόλια). Νά γιατὶ ςτο Παραδιγματικό υςτάβ ίνε γραμένο έτςι:

«Ι κάθε κολχόζικι αβλί ςτα ραιόν τις νομαδικίς χτινοτροφίας, όπυ ι ζεμλεντέλια δεν έχι ςκεδόν κανα-λυγάς-πα ςιμαςία κε ι χτινοτροφία ίνε βςεομπιέμλιυςτζι φόρμα τυ νικοκιριύ, μπορί να έχι ςτο ατομικό ιςςλιτράιμο απτα 8 οςτα 10 χτινά κε γιάςςκο πράμα-πα,

100-150 πρόβατα κε τραία ς' έναν τόπο, όςο θέλι πυλία ος τα 10 άλογα, απτις 5 ος τις 8 καμίλες. Σ' αφτὰ τα ραιόν ίνε, για παράδιγμα: τα κοτζεδί ραιόν τυ Καζακςτάν το Ναγάιςκι ραιόν, τα—κοτζεδί ραιόν τις Μπυριατο-Μονκόλιας» (Απτο 5 πύνκτο «τυ Παραδιγματικύ υςτάδ»).

Χοριςτά ΓΙΑ ΤΑ ΠΥΛΙΑ ΚΕ ΚΡΟΛΙΚ. Καναλυγάς-πα ΟΓΡΑΝΙΤΖΕΝΙΕΣ για τα ραζμέρ τυ ατομικύ ιςςλιτράιμυ ςτα κρόλικα κε πυλία το κενύργιο Παραδιγματικό υςτάδ δε χαράζι ύτε ςε ένα ραιόν. Εμίς αρνιύμαςτε (οτκάζιδατςα) να μετρύμε πόςα πυλιά κε κρόλικ ι κολχόζνιτςα υςτράιςε—ας υςτραέδι όςο μπορί πολά,—απ' αφτό θα έχι φαιτά μόνο το κράτος, τα κολχόζια, ι κολχόζνικι κε ι εργάτες.

Σιμένι, ότι ι δυλιά ςτιν ανάπτιξι τις χτινοτροφίας ςτο κενύργιο παραδιγματικό υςτὰδ τυ χοριατικο-νικοκιριάτικυ αρτέλ ςτὲκετε έτςι:

Το παραδιγματικό υςτάδ πέρι ςτο ιςάπ τιν ιποχρέοςι τυ κάθε αρτέλ να οργανόςι ςμέςςανι χτινοτροφικί τοδάρνι φέρμα, κε αν ὶνε πολά πράμα να οργανὸςι κάμποςες ςπετςιαλιζίροδανι χτινοτροφικές τοδάρνι φέρμες. Το Παραδιγματικό υςτάδ ςτα κολχόζια, όπυ ίνε μεγάλες χτινοτροφικές φέρμες, όπυ ίνε πολά τόπος, δύι ιμίρ να μπικιτραίςυνε ςτις φέρμες ςπετςιάλνι υτζάςτκες τυ τόπυ για να ςπέρνυν φαγυρὶ κυλτύρες. Αντάμα με τιν ανάπτιξι τις κινονικίς χτινοτροφίας ςτα κολχόζια, πυ ίνε το κιριότερο, το Παραδιγματικό υςτάδ για τα λυγάς-λυγάς ραιόν τις χόρας-μας πέρι ςτο ιςάπ αφςτιρά ογρανὶτζενι ραζμέρ ςτις νόρμες τυ ατομικύ ιςςλιτράιμυ τυ πράμα ςτις κολχόζικες αδλές.

Το κάθε ραιόν θα έδρι τον απλόγυ-τυ ς' αφτό το Παραδιγματικό υςτάδ. Σ' αφτό ίνε ι δίναμι τυ κενύριυ Παραδιγματικύ υςτάδ τυ χοριατικο-νικοκιριάτικυ αρτέλ.

3) ΓΙΑ ΤΟ ΙΣΣΛΙΤΡΑΙΜΟ ΤΥ ΑΛΟΓΥ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΤΟΜΙΚΕΣ ΑΝΑΝΚΕΣ ΤΥ ΚΟΛΧΟΖΝΙΚΥ

'Αλιαχ βαςικό ζίτιμα ςχεδόν ςτο κάθε αρτέλ ίνε το ζίτιμα για το ιςςλιτράιμο τυ κινονικύ άλογυ απτι μαρέα τυ κολχόζνικυ για τις ατομικές-τυ ανάνκες. Το προέκτο τυ Παραδιγματικύ υςτάβ τυ χοριατικο-νικοκιριάτικυ αρτέλ, πυ ίτυν βαλιμένο ςτο ςινέδριο τον κολχόζνικον για τιν ομπςυζζντένια ιποχρέοςε τις πραβλένιες τυ αρτέλ να χορίςυνε, αν ίνε χριαζύμενο κάμποςα άλογα για τιν ομπςλύζζιβανια τον ατομικόν ανανκόν τον κολχόζνικον. Παλέςτ φένετε, ότι ι δυλιά εδό ίνε τεκμίλ γρικύμενι: ζαμπυλνάιςε κανίς ςτιν ταιφά τυ κολχόζνικυ, γιά ςτο μπαζάρι πρέπι να πάι—πρέπι γι' αφτό να πάρι άλογο απτιν πραβλένια. Ντυκύν πρέπι να κάμυν—μπαρόχ δεν έχι τζαρά να μιν κάμυν κατζάι τυς γιαςςλάρς κε τυς μυςαφίριδες ςτο χοριό με τ' άλογα. Χαρςςύ ς' αφτί τιν πρόταςι απτιν τριμπύνα τυ ςινέδριυ κανίς-πα δεν ίπε τίποτες, μα ςτο χοριςτό λαχίρδεμο γι' αφτό το ζίτιμα ανάμεςα ςτυς ντελεγάτυς ίταν μεγάλο ιρίςςιμο. Κάμποςι έλεγαν, για παράδιγμα, έτςι: έντιριμ αν θέλι αφτός (διλαδί ο κολχόζνικος) άλογο για να πάι ςτο μπαζάρι, ας πιάκι απ' τίνα θέλι, αν θέλι απτον μονονικοκίρι, πος να τον δύγο εγό για το ιςςλιτράιμο το κινονικό άλογο; Κε πολί δεν έλεγαν τίποτες, μα ςτιν πραχτικί αφτί-πα έτςι το κάμυνε, όταν έρκετε ραςτ. Αφτό δεν ίνε ςοςτό. Εμίς τυς τέτιυς ανθρόπυς πρέπι να τυς ιςάζυμε, για να μιν ρίζυνε αφτί έτςι ανύνιςτα τον κολχόζνικο. Μα εμίς πρέπι έτςι κε ςατνά να χτιπίςυμε αφτύς τυς ανθρόπυς, πυ ίνε έτιμι να αγρικύνε το κενύριο Παραδιγματικό υςτάβ απλά: ντζυνάι με καμπανέτςες, κάμι κατζάι, τις γιρέβι με τα κινονικά άλογα κε όταν θέλι — κε ςτον κερό τυ ςπέρνιμυ, κε ςτο τιμάρεμο. Εμίς εδό ςατνά πας τα διο φρόντα κρύγυμε.

Για να μιν πελίγυμε ραζμπαζάριβανια τον αλόγον δίχος ανάνκι, το ςινέδριο πìρε ποπράβκα, πυ καλά μπιλτράιςε τι δυλιά. Ι ποπράβκα ίταν, ότι το άλογο για το ατομικό ιςςλιτρàιμο το δύγυνε με τα ΚΑΠΙΚΙΑ. Αφτό ςιμένι: ο κολχόζνικος αν θέλι να πάι ςτο μπαζάρι γιά να περάζι το ντοκύν, —ορίςτε, πάρε το κινονικό άλογο για το ιςςλιτράιμό-ςυ. Μα για να ίνε το ςτζιοτ κε για να μιν κατρακυλίγυνε κυτυρύ τ' άλογα, για να μιν νίςςκετε έτςι, ότι ènας ίνε δίχος ντροπί, γιά ο καλότας ςτον πρόεδρο πάι δίχος ανάνκι με τα κινονικά àλογα κάθε διο μέρες, κε αφτός, τίνα ίνε ντρυπιαχτκός, δεν ιςςλιτρέβι τ' άλογο ύτε μια φορά το χρόνο, αν έχι-πα μεγάλι ανànκι,— το Παραδιγματικό υςτάβ πèρι ςτο ιςàπ το πλυγάριζμο για το ιςςλιτράιμο τον κινονικόν αλόγον. 'Ινε γρικύμενο, ότι το πλυγάριζμο για το ιςςλιτράιμο τον αλόγον πρέπι να ίνε ΥΜΕΡΕΝΙ γιά με νατύρα γιά με καπίκια, τίλογα αφτό ίνε φαιταλίδκο ςτον κολχόζνικο ςτο ένα γιà ςτο άλο ραιόν. Στο Παραδιγματικό υςτάβ τυ χοριατικο-νικοκιριάτικυ αρτέλ για αφτό το ζίτιμα ίνε γραμένο:

«Απτο κινονικοπιιμèνο εργατικό πράμα ι πραβλένια τυ αρτέλ αν ίνε χριαζύμενο μπορì να χορίζι κάμποσα άλογα για τιν ομπςλύζζιβανια τον ατομικόν αρατεμάτον τον τζλένον τυ αρτέλ με πλυγάριζμό».

(Απτο 4 πύνκτο τυ «Παραδιγματικύ υςτάβ».)

Νά τίλογα λίνι το ζίτιμα για τι ςοοτνοςςένια τυ κινονικύ κε ατομικύ ιντερές τυ κολχόζνικυ το Παραδιγματικό υςτάβ πας το παρàδιγμα τυ ιςςλιτράιμυ τον κινονικόν αλόγον για τις ατομικές ανάνκες.

4). ΓΙΑ ΤΑ ΑΧΟΡΙΣΤΑ ΦΟΝΤΑ ΤΥ ΑΡΤΕΛ

Το τέταρτο βαςικό ζίτιμα, πυ το Παραδιγματικό υςτάβ

πέρι στο ισάπ τι ςοοτνοςςένια τυ κινονικό κε ατομικό ιντερές στο αρτέλι,—ίνε το ζίτιμα για το ραζμέρ τις οτζισλένιας στα αχόριστα φόντα τυ κολχοζιύ κάθε χρόνο: για να αγοράςυν μιχανές, για να πλυγαρίςυν τα χρέατα για το χοριατικονικοκιριάτικο κρέντιτο, για να αγοράςυν ματεριάλ για τις κενύργιες ποςτρόικες κ.τ.λ. Γι' αφτό το ζίτιμα ςιφτέ τυτύςςεπςεν μεγάλο ιρίςςιμο ανάμεςα σε πολύς προέδρυς κολχοζιόν. Ι δυλιά ίνε, ότι το Παραδιγματικό υςτάβ πέρι στο ιςάπ τιν ΟΓΡΑΝΙΤΖΕΝΙΑ τις οτζιςλένιας στο αρτράιμο τον αχόριςτον φόντον κάθε χρόνο με ραζμέρ απτα 10, μα όχι πολά απτα 20% τον καπικί ντοχότ τυ αρτέλ. Αφτό ίνε λίγο απ' αφτό, τί χαντάρ γενικά κάμυν οτζιςλιάτ τόρα στα κολχόζια για το χτίςιμο κε για να αγοράςυν μιχανές. Πας το παράδιγμα τυ ςιν. Κοροτκόβ, με τίνα μυ ίρθε ραςτ να ιριςςέδο στο ςινέδριο, λον καλά φένετε στο τὶ ίνε εδό ι δυλιά. Ο ςιν. Κοροτκόβ—ίνε πρόεδρος ενός απτα καλίτερα κολχόζια τις χόρας-μας, όπιτνι ρυκοβοτίτελιος τις κολχόζικις παραγογίς. Το κολχόζι-τυ πέρςι τα πολά καπίκια τυ αρτέλ τα ιςςλιτράιςε για το χτίςιμο, για το αγόραζμο μιχανόν κε αιαγίρ. Έχτιςε αφτός, αλίθια, άλιαχ πολά. Μά ιτζ-πα δε μπορί να το αγρικίς, ότι ι δυλιά-τυ καλά δεν κςέβεν, γιατί τα πολά καπίκια τυ κολχοζιύ τα χάρτζεπςε για το χτίςιμο κε πας το τρυτοτέν τυ κολχόζνικυ έδοκεν μόνο 37 καπίκια. Εμίς τυς τέτιυς ανθρόπυς τυς αγρικύμε. Εμίς τυς αγαπύμε, γιατί αφτί ίνε άνθροπι, πυ όλο-τυς το ζίςμο-πα ίνε έτιμι να το δύγυν για τα ιντερέςα τυ κινονικύ νικοκιριύ. Τέτιι άνθροπι κυτζιρέβυνε έμπρο τιν κινονικί δυλιά. Μα εμίς ίμαςτε ιποχρεομένι να πύμε ς' αφτύς τυς ανθρόπυς: να μιν κάμετε λιγίζματα, να μιν τρέχετε έμπρο, κάνετε ςίνδεςι τυ κινονικύ ιντερές με το ατομικό ιντερές τον κολχόζνικον. Το Παραδιγματικό υςτάβ ίπε για όλα τα κολχόζια: Εμίς για

ςας κάνυμε ογρανιτζένια στο κινονικό χτίςιμο ος τα 20% τον καπικί ντοχότ. Εμίς αφτό το κάνυμε γιατί θέλυμε να χτίςυμε κε μαντρία για τ' άλογα, κε μαντρία για τα χτινά κε κλυμπ, (μα δεν ίνε ιποχρεοτικό όλα αφτά να τα χτίζυμε Σ' ΕΝΑ χρόνο), μα κε τον κολχόζνικο να τον εκςαςφαλίςυμε όχι μόνο με πολά νατυράλνι ντοχότ πας το τρυντοτέν, μα κε με καπίκια. 'Εντιριμ εςίς, αγαπιτί πρόεδρι, θέλετε να χτίςετε πολά, —χτίςτε, ι ςτράτα γι' αφτό ςε ςας δεν ίνε ςφαλιγμένι. Κατορθόςτε για να ίνε ςτο κολχόζ πολά καπικί ντοχότ, υςτραέςτε τυς πομπότζνι κλάδυς τυ νικοκιριύ, όςο μπορίτε πολά βγάλετε τοβάρ, όςο μπορίτε πολά πυλίςτε. Τότες τα 10-20% απτα καπικί ντοχότ τυ κολχοζιύ άρταχ δε θα ίνε λίγα. Τότες ςόνυν τα καπίκια κε για να χτίςετε μαντρία κε για το δόςιμο πας τα τρυντοτνίδα.

Νά γιατί το Παραδιγματικό υςτάβ τυ χοριατικο-νικοκιριάτικυ αρτέλ λέι, ότι απτα ντοχότ, πυ πέρι το αρτέλ:

«Αρτραέβι το αχόριςτό-τυ φόντο τυ αρτέλ για ν' αγοράςι χοριατικο-νικοκιριάτικες μιχανές κε πράμα, για το πλυγάριζμο τυ ματεριάλ τυ χτίςιμυ, για να πλυγαρίςι τυς εργάτες πυ λαλίγυν ςτο χτίςιμο όκςο απτο κολχόζ, για το οτζερετνί βζνος ςτι χοριατικο-νικοκιριάτικι μπάνκα για τα ντολγοςρότζνι κρέντιτα, κε τιν οτζιςλένια ςτο αρτράιμο τον αχόριςτον φόντον τιν περάζυνε ςε ραζμέρ απτα 10, μα όχι πολά απτα 20% τον καπικί ντοχότ τυ αρτέλ.».

(ΑΠΤΟ ΠΥΝΚΤΟ 12, ΠΟΤΠΥΝΚΤ «ε» ΤΥ «ΠΑΡΑΔΙΓΜΑΤΙΚΥ ΥΣΤΑΒ»)

Απ' εδό-πα, κε ςτιν οτζιςλένια τον αχόριςτον φόντον το Παραδιγματικό υςτάβ ΣΙΝΔΙΑΖΙ τα κινονικά κε ατομικά ιντερέςα έτςι για να εκςαςφαλίςι τεκμίλ το κινονικό ιντερές, μα αντάμα μ' αφτό, να μι νίςςκετε αρτίχκο ιρίςςιμο με τυς κολχόζνικυς, αρτίχκο κε για κανένα, πυ δεν ίνε χριαζόμενο νεντοβόλςτβο τον κολχόζνικον.

Στο μπίτεμα αφτύ τυ κοματιύ τυ ντοκλάτ εγό θέλο να λέγο νά τι. Γιατί εμίς στα 1935 μπόρναμε να πελίγυμε κάμποσο αρτράιμο τυ αριθμύ τυ πράμα στο ατομικό ιςςλιτράιμο τις κολχόζικις αβλίς; Ι απάντισι γι' αφτό το ζίτιμα ίνε τεκμίλ γρικύμενι. Εμίς αφτό μπορέσαμε να το κάνυμε χάλις απ' αφτό, ότι διναμόθικε Ι ΚΙΝΟΝΙΚΙ ΒΑΣΙ τις κολχόζικις παραγογίς—διναμόθικε ι κολχόζικι κινονικί ιδιοχτισία. 'Εντιριμ στα 1930 εμίς αν χαράζαμε για τιν κολχόζικι αβλί τέτια νόρμα στο ατομικό ιςςλιτράιμο τυ πράμα, πυ το παραδιγματικό υςτάβ χαράζι τόρα, εμίς τότες θα χαλάναμε τα κολχόζια,—τότες λίγι θα βγένιςςκαν στιν κινονικί δυλιά. 'ΑΛΙ ΔΥΛΙΑ—ΙΝΕ ΤΟΡΑ. Τα κολχόζια διναμόθικαν, στάθαν στα ποδάρια-τυς, απ το μίραζμο τον ντοχότ πας τις πςςέις πέρασαν στο μίραζμα τον ντοχότ πας τα τρυντοτνίδα. Ι βασικί μάζα τον κολχόζνικον το αγρίκισε, ότι πίσο στο μονονικοκίρικο νικοκιριό ΔΕΝ ΙΝΕ ΣΤΡΑΤΑ. Με το γιαρτίμ τον εμπρολάτον κολχόζνικον εμίς σαχιντραίσαμε τιν κολχόζικι ιδιοχτισία απτο κυλάκικο χυλτάιμο στα 1932.

Τα μιλιόνια τον κολχόζνικον το αγρίκισαν πας το παράδιγμα τυ ζίσιμύ-τυς, ότι το μεγάλο κινονικό νικοκιριό, έντιριμ εκί ντογρύδκα αν δυλέβυνε θα δύι πολά ντοχότ, παρ' ότι το μονονικοκίρικο. Στι σοζνάνια τον μιλιόν κολχόζνικον μπάσανε αφτό το γρίκιμο, ότι ι κινονικί ιδιοχτισία ίνε σβιαστζιόνι κε ατίεφτι.

Νά γιατί χάλις τόρα ίνταν τζαρά να πελίγυμε το κάμποσο όσιμο τυ αριθμύ τυ πράμα στο ατομικό ιςςλιτράιμο στις κολχόζικες αβλές, μα σε σοβαρά ογρανίτζενι πρεντέλ ανάλογα με τις λυγας-λυγάς ραιόνι υςλόβιες.

Στο στερνό, ένα κι' άλο πραχτικό ζίτιμα. Το παραδιγματικό υςτάβ δόκεν υκύμ στιν κάθε κολχόζικι αβλί να έχι στο ατομικό-τις ιςςλιτράιμο χραν-χαντάρ πράμα: κάθε κολχό-

ζνικος θα το κάμι ισάπ, τι χαντάρ χριάζετε γι'αφτό ζαιρέ Μα από πύ να πέρις αφτό το ζαιρέ; Σοβαρό ιστότζνικο για. το φàιζμα τυ πράμα ίνε μόνο ένα—το κινονικό κολχόζικο νικοκιριό. Το Παραδιγματικό υστάβ λέι στον κολχόζνικο: «Εσί θέλις να èχις ςςιρίδ με τα ςςιρδίτζα,—το υστάβ σε κάμι γιαρτίμ — υστράι! Μα èμπρο μέρα έπαρ στο ισάπ, ότι αφτό εσί θα το κατορθόσις μόνο τότες, èντιριμ θα διναμόνις το κινονικò νικοκιριό, έντιριμ τρυντοτνίδα, για παράδιγμα, θα χαζανέβις όχι 200, τίλογα πέρσι, μα 300, αν θα πέρις πας το τρυντοτέν όχι 3-5 κιλά ζαιρè, τίλογα ίτυν πέρσι, μα 8-10 κιλά».

Αφτό πρέπι àλιαχ καλά να το έχυν στο νύ-τυς ι άνθροπι πυ πέρυν στο κολχόζι 3-5 κιλά ζαιρέ πας το τρυντοτέν κε ίστερα απ' αφτό τος-τυμάνς χυλίζνε στο ραιόν: εμίς νικίσαμε, πίραμε απο 3 κιλά πας το τρυντοτέν. Γι' αφτο αφτί δε νομίζυνε, ότι τα 3 κιλά σόνυν μόνο για να φαίζις τυς ανθρόπυς, μα δε σόνυν γι' αφτό για να φαίζις τα ςςιρίδα κε τα πυλιά.

Σιμένι, αχ πύιο μαρέα κι' αν πςςιρὺμε τιν κολχόζικι δυλιά, το τίλογο ζίτιμα τυ κινονικύ γιά τζàστνι ιντερές τυ κολχόζνικυ κι' αν ντρανύμε-πα, λον έμπρο πρέπι να έχυμε στο νύ-μας το κινονικό νικοκιριό, λον έμπρο πρέπι να διναμόσυμε τιν κινονικί ιδιοχτισία, άλιαχ δινατά να τιν ςαχιντραέσυμε, ντογρύδκα να δυλέβυμε,—εδό ίνε ι ρίζα τυ ζαζζίτοτζνικυ κε χυλτύρνικυ ζίσιμυ τυ κολχόζνικυ, εδό ίνε το ιστότζνικο τις μπλαγοσοστοιάνιάς-τυ.

IV.

ΓΙΑ ΤΟ ΤΖΛΕΝΣΤΒΟ ΣΤΟ ΑΡΤΕΛ

1) ΤΥΣ ΑΣΙΝΙΔΙΤΥΣ—ΝΑ ΤΥΣ ΚΑΝΥΜΕ ΣΙΝΙΔΙΤΥΣ

'Ινε κολχόζνικι ασινίδιτι (νεσοζνάτελνιε). Μέσα-τυς ακόμα κάθετε ο πσεζνὸς μονονικοκίρις. Δε δυλέβυνε ισσταχλίδκα. Αφτί δεν εχτελύν τις νόρμες τις βίραμποτκας. Μόνο αν χαζμάχκετε ο μπριγαδίρος αφτί ντρανύν να μπασσταχλαέβυν όλι τιν εργατικί μέρα-πα. Τί να κάνυμε μ' αφτύς; Πιχτά αφτύς τυς ανθρόπυς άμαν τυς βγάλυν απτα κολχόζια. 'Ινε φάκτο, ότι στα στερνὰ διο χρόνια απτα κολχόζια ίνε βγαλιμένι εκατοντάδες χιλιάδες κολχόζνικι. Ανάμεσά-τυς ίνε ντυσσμάνι τον κολχοζιόν, πυ δεν πέρυνε ίσαζμο, μα ίνε κε άνθροπι ασινίδιτι, τις δεν έμαθαν ακόμα στιν κινονικί δυλιά. Σοστό θα ίνε, έντιριμ αφτύς τυς ασινίδιτυς εμίς άμαν αν τυς βγάλυμε απτα κολχόζια, δίχος να μαγαναέβυμε να τυς ισάσυμε;

Ελμπέτ, αφτό δε θα ίνε σοστό.

Απτο νύνιζμα τυ τζινόβνικυ ίνε χυλάι άμαν να βγάλις απτο κολχόζ τον λιγοσινιδιτό, παρὰ να τον ισάσις. Μα εμίς δεν μπορύμε να κάμυμε ρυκοβότστβοβατσα απτα σιμφέροντα (ιντερές) τυ τζινόβνικυ, πυ θέλι να ίνε χυλάι.

Εμίς ίμαστε ιποχρεομένι να πύμε σε πολύς απ' αφτύς τυς καλὺς προέδρυς τον κολχοζιόν, πυ για τον λιγοσινιδιτό κολχόζνικο κσέρυνε ένα λατζ—να τον βγάλυνε, εμίς χριάζετε να βάλυμε στο νύ-τυς, ότι αφτί απλόγυ-τυς ακόμα μόνο 4-5 χρόνια πίσο ίτανε μονονικοκίριδες. Στα τέσερα-πέντε χρό-

νια το κολχόζικο ςτρόι τυς έκαμε εμπρολάτικυς πολεμιςτές για τιν κολχόζικι δυλιά. 'Εντιριμ το εργατο-χορικό κράτος 4-5 χρόνια πίςο αν μέτρανε τυς τορινύς εμπρολάτες αυςςάνεφτυς ανθρόπυς, εμίς κανά-λυγάς κολχόζια-πα τόρα δε θα ίχαμε. Σιμένι—ι τορινί εμπρολάτες ςτα κολχόζια πρέπι να δίχνυνε ςτι μαρέα τον αςινίδιτον ςαμπύρ: να μαγαναίςυν να τυς ιςάςυν, να τυς πύνε, τίλογα χριάζετε ςτο κολχόζ να δυλέδυν, κε έντιριμ αν δε θα κζένι--να περάςυνε ςτα μέτρα τις νακαζάνιας, κε μόνο τυς αυςςάνεφτυς κε τις δεν πέρυν ίςαζμο — να τυς βγάλυν.

Απτα μιλιόνια τον λιγοςινιδιτόν κολχόζνικον, πυ ίνε ακόμα, εμίς μπορύμε να κάνυμε κε θα κάνυμε ςινιδιτύς υτζάςτνικυς τις ςοςιαλιςτικίς κινονίας, έντιριμ αν θα δυλέδυμε λενινιςτικά κε ςταλινικά. Πρέπι μόνο να το γρικύμε, ότι αφτό δε θα νίςςκετε άμαν. Το μονονικοκίρικο νικοκιριό ίτυνε χιλιάδες χρόνια. Τα λον πολά κολχόζια ίνε μόνο 5 χρόνια. Μα τίλογα μπορύμε να νυνίζυμε, ότι όλι ι κολχόζνικι άρταχ ίντανε ςινιδιτί υτζάςτνικι τις ςοςιαλιςτικίς κινονίας; 'Ινε φανερό, ότι εδό ακόμα πολά χρόνια θα δυλέδυμε για να αναδιαπεδαγογίςυμε (περεδοςπιτάτ) τυς ανθρόπυς. Μα έντιριμ αν δυλέδυμε εδό μόνο με το βγάλιμο απτο κολχόζ, τότες μόνο θα χαραμόνυμε τι δυλιά.

Νά τίλογα μέτρα τυ μάθιζμυ κε ίςαζμυ κε ςτο ςτερνό τις βζιςκάνιας κε νακαζάνιας προτίνι (πρεντλαγάετ) να πάρυμε το Παραδιγματικό υςτάβ τυ χοριατικο-νικοκιριάτικυ αρτέλ χαρςςύ ς' αφτύς τυς κολχόζνικυς, πυ ακόμα τόρα ίνε λιγοςινιδιτί:

«Για το μι-νικοκιριάτικο κε άνιαςτο πόρεμο με τιν κινονικί περιυςία (ιμύςτζεςτβο), αν δε κζένυνε ςτι δυλιά δίχος ςοβαρά μαανάιδα, για τιν παρακάτι δυλιά κε το χάλαμο τις δυλεφτάδικις ντιςτιπλίνας κε τυ υςτάβ, ι

πραβλένια τυ αρτέλ δύι στυς χαμπαιατλίδες βζισκάνιες, σίμφονα με τυς κανόνες τυ εσοτερικύ ρασποριάτοχ, για παράδιγμα, να εχτελέσυν τιν αναφέλιτι δυλιά δίχος να γράφυν τρυντοτνίδα, δύι πρεντυπρεζζτένια, βίγοβορ κε ποριτσάνια στι γενικί σινεδρίασι, τυς γράφι πας τι μάβρι ντόσκα, βάλι σστραφ ος τα 5 τρυντοτνίδα, τυς πελί σε κατότερι (νίζσσαια) δυλιά, δεν τυς αφίνι να δυλέβυν για λίγο κερό» (ΑΠΤΟ ΠΥΝΚΤΟ 17 ΤΥ «ΠΑΡΑΔΙΓΜΑΤΙΚΥ ΥΣΤΑΒ»).

2) ΓΙΑ ΤΟ ΒΓΑΛΙΜΟ ΑΠΤΟ ΚΟΛΧΟΖ

Μα θα βρεθύν τέτιι κολχόζνικι, πυ δε θα πάρυνε ίσαζμο. Θα βρεθύνε τέτιι κολχόζνικι, πυ δε θα τυς ισάσυν νε τα κινονικά μέτρα τις ποριτσάνιας, νε ι οσυζζτένια απτι μαρέα τον ντογρύδκον τζλένον τυ αρτέλ, νε το σστραφ, νε το πέλιμο στιν κατότερι δυλιά. Αφτύς, πυ δεν πέρυν ΙΣΑΖΜΟ θ' ανανκαστύμε να τυς ΒΓΑΛΥΜΕ απτο σοστάβ τυ αρτέλ. Γι' αφτό στο Παραδιγματικό υστάβ τυ χοριατικο-νικοκιριάτικυ αρτέλ λέγκετε έτσι:

«Κε όταν όλα τα μέτρα, πυ πίρε το αρτέλ, δεν μπόρσαν να ισάσυν τον τζλένο τυ αρτέλ, ι πραβλένια τυ αρτέλ βάλι το ζίτιμα στι γενικί σινεδρίασι για να βγάλυνε απτο αρτέλ αφτύς, πυ δεν μπορύν να ισαχτύν». (ΑΠΤΟ ΠΥΝΚΤΟ 17 ΤΥ «ΠΑΡΑΔΙΓΜΑΤΙΚΥ ΥΣΤΑΒ»).

Μα έντιριμ το Παραδιγματικό υστάβ αν έλεγε μόνο αφτό κε αν δε θα έστιγνε με τίλογο ποριάτοχ πρέπι να πεοάσυμε το βγάλιμο απτα κολχόζια, τότες αφτό θα έκαμε μόνο τι μισί δυλιά. Εκί, όπυ ο λόγος πάι για το χισμέτ εκατοντάδον χιλιάδον ζοντανόν ανθρόπον, ίνε λίγο να στέκσυμε

τον γενικό κανόνα: ςιφτέ—μάθιςέ-τον, ίςτερα—κάμε-τον νακαζάτ, κε μόνο ίςτερα, έντιριμ αφτά όλα αν δε θα κάμον γιαρτίμ—βγάλε-τον! Χριάζετε να ντρανύμε καλά όλυς τις κανόνες, τίλογα θα περάςυμε το βγάλιμο για να μιν κάνυμε τζαραςιζλίχια. Εγό στο ςινέδριο τον κολχόζνικον-υντάρνικον έδοκα παράδιγμα γι' αφτό, τίλογα απτο κολχόζ «Τζερβόνα Μπερεζινά» έβγαλαν τον κολχόζνικο Ιβάν Σςλακ για τιν κριτικί, πυ έκαμε χαρςςύ στον πρόεδρο, κε ακόμα έγραπςαν στο προτόκυλο: «να τον βγάλυμε για τιν όχι καλί δυλιά, για τα λυγάς-λυγάς κυλυντύρια, πυ χαραμόνυνε τον ένα γιά τον άλο άνθροπο». Ντρανάτε, τίλογο ςλὺτζαι ίνε. Ι χόραμας ίνε μεγάλι κε δεν ίνε λίγι ι καθιςτέριςι (οτςτὰλοςτ). Μα όχι αρέα ίνε κε έτςι-πα: αποφαςίζι ο πρόεδρος τυ κολχόζ «να τον βγάλυμε»—κε ίνε έτιμο, θα αποφαςίςι το ςελςοβιέτ «να τον βγάλυμε απτο κολχόζ»—κε ίνε έτιμο, θα αποφαςίςι το ραικόμ «να τον βγάλυμε απτο κολχόζ»—κε ίνε έτιμο!

Κολχόζια ὲχυμε—240.000, άνθροπι ίνε στα κολχόζια λυγάς-λυγάς. Σιμένι, χριάζυντε αφςτιρί κανόνες. Για να μι μετρύνε ς' εμάς ι άνθροπι τιν κινονικί δυλιὰ τυ κρατικύ βάζζνοςτ απλογνύ-τυς ςπιτικί δυλιά, νά τίλογο ποριάντοκ τυ βγάλιμυ απτο κολχόζ στίγνι το Παραδιγματικό υςτάβ τυ χοριατικο-νικοκιριάτικυ αρτέλ.

Να βγάλι απτο ςοςτάβ τυ αρτέλ μπορί μόνο ι γενικὶ ςινεδρίαςι τον τζλένον τυ αρτέλ. ΤΟ ΒΓΑΛΙΜΟ απτο ςοςτάβ τυ αρτέλ απτο τίλογο κι' αν ὶνε-πα ΑΛΟ ΟΡΓΑΝΟ, ας ίνε ι πραβλένια τυ κολχόζ, ας ὶνε το ςελςοβιέτ, το ραιςπολκόμ, γιά το ραικόμ, γιά ο υπολνομότζενις τυ κράι, —ΔΕΝ ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΕ (νε ντοπυςκάετςια). 'Εντιριμ κανά άλο λυγάς όργανο, δίχος τι γενικί ςινεδρίαςι τον τζλένον τυ αρτέλ, αν βγάλι κανένα απτο αρτέλ, ι ρυκοβοντίτελι θα

ίνε χαμπαιατλαιμένι για πρεβισσένιε τις εκσυςίας, στο χάλαμο τον νόμον τις ΕΣΣΔ.

Μα αφτό ίνε λίγο. Για ένα άνθροπο ίνε γραμένο στιν απόφασι, ότι αφτόνα τον έβγαλε «ι γενικί σινεδρίασι», μα αστ' αςλίτ κζένι, ότι στο βγάλιμό-τυ πέριςςκαν μέρος μόνο το $^1/_{10}$ τον τζλένον τυ αρτέλ. Αφτό-πα πάλι δε φελά. Προςοπικά πάθι (λίτζνιε στζετά) ι άνθροπι, πυ περάζυνε όλοτυς το ζίσιμο γιανασςά ο ένας με τον άλονα έχυνε τιχαντάρ θέλις. Νά γιατί το Παραδιγματικό υςτάβ αρατέβι για να ίνε στι γενικί σινεδρίασι, πυ πέρνι απόφασι για το βγάλιμο απτο αρτέλ, όχι λιγότερο απτα $^2/_3$ τον τζλένον τυ αρτέλ.

Σ' εμάς στα σιφτεζνά χρόνια τις ρεβολιύτσιας ίτυνε καλό αντέτ: στο προτόκολο σε κάθε σινεδρίασι γράφκιντον, τιχαντάρ κόζμος ίτανε στι σινεδρίασι κε τιχαντάρ κόζμος πέριςςκαν τι ρεζολιύτσια. Δε θα ίνε παρακάτο αν στέκσυμε αφτό το αντέτ. 'Αλι φορά στο προτόκολο γράφυνε, ότι στι σινεδρίασι ίτανε τα $^2/_3$ τον τζλένον, μα τιχαντάρ άνθροπι ίτανε—στο προτόκολο δεν το γράφυνε. Τίλογα τότες να κάμυμε προβέριτ, ίτανε αλιθινά τα $^2/_3$ γιά αφτό μόνο φάνηκε στο σεκρετάρ τις σινεδρίασις; Το Πιραδιγματικό υςτάβ τυ χοριατικο-νικοκιριάτικυ αρτέλ μετρά, ότι στο άκτο για το βγάλιμο πρέπι να ίνε διγμένο ταμάμ ΤΙΧΑΝΤΑΡ κολχόζνικι ίτανε στι σινεδρίασι.

Κε αφτό-πα ακόμα ίνε λίγο. Μπορί να ίνε κε έτσι: στιν πςςιρί τις σινεδρίασις ίτανε αλιθινά τα $^2/_3$, μα το ζίτιμα για το βγάλιμο ο πρόεδρος αφίκεν-το ος το μπίτεμα τις σινεδρίασις, όταν απέμνεν το $^1/_4$ τον τζλένον. Για να μι ίνε αφτό, το Παραδιγματικό υςτάβ τυ χοριατικο-νικοκιριάτικυ αρτέλ αρατέβι να γράφυμε τιν απόφασι για το βγάλιμο ταμάμ τον αριθμό, πυ έκαμαν γολοσοβάτ.

Το Παραδιγματικό υςτάβ δύι υκύμ στον βγαλιμένο να

κάμι ομπζζάλοβατ τιν απόφασι τυ αρτέλ-το για το βγάλιμό-
τυ στο ραιόνι εχτελεστικό κομιτέτ τον σοβιὲτ, πυ τελιοτικά (οκοντζάτελνο) λίνι το ζίτιμα. Κάμποσι πρόεδρι τυ PIK λίγο ίνε χυρλανιμένι μ' αφτί τιν απόφασι: ταπλός αφτί κάμυνε σοβαρὲς (βάζζνιε) κρατικές δυλιές, επικιρόνυν το σπερματικό πλάνο τον κολχοζιόν, λικβιταρὶζυνε τα προρίβ, κε χαμπαριστάν το κολχόζικο υστάβ, πυ το επικίροσε το Σοβναρκόμ κε το ΤςΚ τις ΒΚΠ(μπ), αρατέβι απτο πρεζίντιυμ τυ PIK να ντρανίσι το κάθε χυρλανεμό τυ βγαλιμένυ απτο κολχόζ, κε όχι πας το χαρτί, όχι απ' τον ραμπὸτνικο τυ PaiZO, μα απλόγυτ ὰμεσα (νεποσρέτστβενο) έμπρο στον πρόεδρο τυ αρτὲλ κε στον τζλένο, τις έχι χυρλανιμό!

Ελμπέτ, αφτί δυλιά ίνε χλοπότλιβι για τα πολά PIK. Μα αντάμα μ'αφτό αφτί ι δυλιά ίνε άλιαχ πολί σοβαρί. Το ζίτιμα μπαρόχ πάι για το χισμέτ τυ ανθρόπυ. Απ'αφτό κ' έτερο, αν ταραχτί βαθιὰ σ'αφτό, γιατί ίνε βγαλιμένος ο ένας γιά ο άλος άνθροπος απτο αρτὲλ, μία, μία το πρεζίντιυμ τυ PIK μπορί να μάθι τιν αλίθια για τιν αλιθινί κατάστασι τυ αρτέλ, όχι όταν περνά ένας μίνας ίστερα απτο προρίβ, τίλογα αφτό άλιαχ πιχτά νίσσκετε, μα στον κερό πυ πρέπι.

Νὰ γιατί στο ζίτιμα γι'αφτό, τίλογα να περνά το βγάλιμο απτα κολχόζια, στο Παραδιγματικό υστάβ τυ χοριατικονικοχιριάτικυ αρτέλ λέχκετε έτσι:

«Το βγάλιμο απτο αρτέλ μπορί να περάχκετε μόνο σίμφονα με τιν απόφασι τις γενικίς σινεδρίασις τον τζλένον τυ αρτέλ, όπυ ὶνε όχι λιγότερι απτα $^{2}/_{3}$ τυ γενικύ αριθμύ τον τζλένον τυ αρτὲλ. Στο προτόκολο τις γενικίς σινεδρίασις τον τζλένον τυ αρτέλ ιποχρεοτικά πρέπι να ίνε γραμένος ο αριθμός τον κολχόζνικον, πυ ίτανε στιν σινεδμίασι, κε ο αριθμὸς, πυ έκαμαν γολοσο-

βάτ για το βγάλιμο. Αν θα κάμι ομπζζάλοβατ ο τζλένος τυ αρτέλ τιν απόφασι για το βγάλιμό-τυ ςτο ραιόνι εχτελεςτικό κομιτέτ τον ςοβιὲτ, το ζίτιμα το λίνι τεκμίλ το προεδρίο (πρεζίντιυμ) τυ ραιόνι εχτελεςτικύ κομιτέτ τον ςοβιέτ έμπρο ςτον πρὸεδρο τις πραβλένιας τυ αρτέλ κε ςτον τζλὲνο τυ αρτέλ, πυ έχι χυρλανιμό». (Πύνκτο 8 τυ «Παραδιγματικύ υςτάβ»).

Αφτά όλα δε ςιμένυν, ότι χριάζετε να ςαέβυμε τον κλέφτι, πυ κλέβι τιν κολχὸζικι ιδιοχτιςία, τον ντυςςμάνο, πυ κάμι ζαράρ ςτο κολχόζ.

'Αλι δυλιά ίνε—ι διαπεδαγόγιςι τυ αςινίδιτυ γιά λιγοςινιδιτύ—εδό ο Λένιν πάντα αράτεβε κε ο Στάλιν αμετάλαχτα αρατέβι αππυς ρυκόβοντίτελιυς ςαμπύρ, νταιάνεμο κε πλατιά εφαρμογί (πριμενένιε) τον μεθόδον τις υμπεζζτένιας.

ΑΛΙ δυλιά ίνε—ο ντυςςμὰνος, πυ πέταχςε πες τι μολοτίλκα ένα κομάτι ςίδερο γιά ςκότοςε το άλογο. Χαρςςύ ς'αφτύς τυς ντυςςμάνυς τυ κόζμυ κε ο Λένιν πάντα αράτεβε κε ο ςιν. Στάλιν αρατέβι απτυς ρυκοβοντίτελιυς, τίλογα απτυς παρτίνι, έτςι κε απτυς μπεςπαρτίνι λον αψιλό ΣΑΧΤΛΙΧ ΚΕ ΑΦΣΤΙΡΟΤΙΤΑ (ςυρόβοςτ).

Ο λόγος εδὸ μπορί να πάι μόνο για τι νακαζὰνια με όλι τιν αφςτιρότιτα τυ νόμυ για το φίλαγμα τις κινονικίς ιδιοχτιςίας. Γι'αφτό-πα ςτο Παραδιγματικό υςτάβ τυ χοριατικο-νικοκιριάτικυ αρτέλ ίνε ντρανιμένο τέτιο πύνκτο:

«Το τίλογο κι'αν ίνε κλέπςιμο τις κινονικίς, κολχόζικις κε κρατικίς ιδιοχτιςίας, το ζαραρλίδκο πόρεμο με τιν ιπεριυςία κε με το πράμα τυ αρτέλ, με τις μιχανές τυ ΜΤΣ ντρανιςςκάτε απτο αρτέλ, ςαν προδοςία (ιζμένα) ςτι γενικί δυλιά τυ κολχόζ κε ςαν γιαρτίμ ςτυς ντυςςμάνυς τυ κόζμυ.

Τα πρόςοπα, πυ ίνε χαμπαιατλίδες ς' ατίτκο ζαραρ-

λίδκο χάλαμο τον βάςεον τυ κολχόζικυ ςτρόι, το αρτέλ τυς δύι ςτο ςυτ για να τυς δόκυν άφςτιρί νακαζάνια σίφονα με τυς νόμυς τυ εργατο-χορικύ κράτυς». (Πύνκτο 18 τυ «Παραδιγματικύ υςτάβ»).

3) ΤΙ ΝΑ ΚΑΝΥΜΕ ΜΕ ΤΥΣ ΜΟΝΟΝΙΚΟΚΙΡΙΔΕΣ

Μονονικοκίριδες ςτο χοριάτικο νικοκιριό απέμνανε ακόμα όχι λίγι. Αφτί ίνε όχι λιγότερι από 4 μιλιόνια αβλές. Σιμένι ςιμά ςτα 20 μιλιόνια χοριάτικι ναςελένια δεν μπίκαν ακόμα ςτα κολχόζια.

Τί να κάνυμε μ'αφτύς; Τα κολχόζια άλιαχ όχι ιςςταχλίδκα τυς πέρυν ςτο ςοςτάβ-τυς,—αφτό το κςέρυνε όλι. Μα κανα-λυγάς-πα δεν έχι τζαρά να μετρύμε, ότι όλα αφτά τα μιλιόνια τον ανθρόπον—ίνε χαμένα για τι ςοςιαλιςτικί δυλιά. Απ'αφτύς όχι λίγι ίνε τέτιι άνθροπι, πυ θα νιςτύνε ντογρύδκι ραμπότνικι ςτα ςοβχόζια κε ςτα εργοςτάςια, όχι λίγι απ' αφτύς θα μπύνε ςτα κολχόζια.

Μπορύμε για εμίς να νίςςκυμας χαΐλ μ' αφτό, ότι χάμποσα κολχόζια ςφαλίγυνε έμπρο-τυς τις πόρτες; Δεν μπορύμε. 'Ολι το έχυνε ςτο νύ-τυς, τίλογα φανερά ο ςίντροφος Στάλιν ςτο πρότο κολχόζικο ςινέδριο έλεγε ΧΑΡΣΣΥ ς'αφτό, πυ δίχος μπέλιγμο όλυς τυς μονονικοκίριδες δεν τυς πέρυν ςτα κολχόζια. 'Αλιαχ πιχτά όταν μπένι ςτο κολχόζ απτον μονονικοκίρι αρατέβυνε για να πλυγαρίζι αφτός άμαν όςο κςάζι το άλογο, πυ το πύλιςε διο χρόνια πίςο κε να δύι ταμάμ το ςπέρμα. Μα αφτό ςτον μονονικοκίρι ίνε βαρί. Εδό άρταχ κάνυνε νιτιάρ απτον μονονικοκίρι να τον πάρυνε ςτο αρτέλ ςτι «ζακόνι» βάςες. Για να ίνε λιγότερες τέτιες «ζακόνι» βάςες, το Παραδιγματικό υςτάβ μετρά, ότι τα κολχόζια ίνε ιποχρεομένα να δόκυνε ςτον ντογρύδικο μονονικοκίρι χάμποσι ΣΝΙΣΧΟΖΖΤΕΝΙΑ, όταν μπένι αφτός ςτο κολχόζ.

Νά γι'αφτό κε μόνο τί ίνε γραμένο στο Παραδιγματικό υςτάβ τυ χοριατικο-νικοκιριάτικυ αρτέλ:

«Ι χοριάτες—μονονικοκίριδες, πυ πυλίςανε τα άλογάτυς στα στερνά διο χρόνια πριν να μπύνε στο αρτέλ κε πυ δεν έχυνε ςπέρμα, πέρνυντε στο αρτέλ έντιριμ αν θα πάρυνε ιποχρέοςι να δόκυνε απτα τιάρια-τυς, τί έκςςαζε το άλογο κε το ςπὲρμα ςε νατύρα με ραςρότζκα ος τα 6 χρόνια» (Απτο πυνκτ 7 τυ «Παραδιγματικύ υςτάβ»).

Να κάνυμε γιαρτίμ στυς ντογρύδικυς μονονικοκίριδες να μπύνε στο κολχόζ χοριςτά ὶνε χριαζύμενο χάλις τόρα. Μπαρόχ στα 1935 θα δύγυν στα κολχόζια άκτα για το ιςςλετράιμο τυ τόπυ ς'όλο τον κερό, μα ι τόπι κάμποςον μονονικοκίριδον όχι αρέα ταράζυνε τις γρανίτςες τυ τόπυ, πυ ιςςλετραέβυν τα κολχὸζια.

Κάμποςα λόγια για τιν τζαρά τυ πὰριμυ στα κολχόζια τον εμπριζνόν κυλὰκον κε τον πεδιόν τον λιςςὲντςον. Το παλέο Παραδιγματικό υςτάβ—τυ 1930—ὲδυε ς' αφτό το ζίτιμα μια απάντιςι: νε τυς εμπριζνύς κυλάκυς, νε τα πεδιά τον λιςςέντςον να πάρυν στο κολχόζ δεν ὲχι τζαρά. Κε αφτο ίτυνε ταμάμ ςοςτό.

'Εντιριμ εμίς αφτό τον κανόνα αν δε θα τον έμπαζαμε στο Παραδιγματικό υςτάβ τυ 1930, ι κυλάκι πολά θα μας πατζάριζαν στο δινάμομα τον κολχοζιόν.

Ι κυλάκι κε ι κυλακογλίφτες, πυ τςυχλέφτανε στα κολχόζια ακὸμα στα 1932 μαγανάιβαν να χαλάςυνε από μέςα τα κολχόζια. Εμίς τυς χτιπίςαμε μπολςςεβίκικα, εμίς τυς καρτακολίςαμε απτα κολχόζια κε αφςτιρά δόςαμε ναχαζάνια στυς πολύς κυλάκυς, πυ τςυχλέφτανε στα κολχόζια, για να κάνυν εκί ζαράρ.

Τόρα, όταν τα κολχόζια διναμόθικαν, το Παραδιγματικό υστάβ λέι στα κολχόζια: ανάμεσα στυς εμπριζνός κυλάκυς ίνε, τίλογα το δίχνι το όπιτ τυ Μπελομορστρόι, τέτιι άνθροπι, πυ ΙΣΑΧΤΑΝ κε θέλυν ντογρύδικα να δυλέβυν στο κολχόζ. Ανάμεσα στα μικρά τον λισσέντσον ίνε όχι λίγι τέτιι, πυ άρταχ στον κερό κάμποσον χρόνον ντογρύδκα δυλέβυνε στιν κινονικο-φαιταλίδκι δυλιά. Τυς τέτιυς ανθρόπυς, ελμπέτ, με το ντράνιμο κε με τιν προβέρκα, για να μι μπένυν στο κολχόζ άνθροπι, πυ ταπλός ισάχταν, λίκι πες προβατί δέρμα, το Παραδιγματικό υστάβ δύι υκύμ να πέρυν στο σοστάβ τον τζλένον τυ αρτέλ. Νά τι λέι γι' αφτό το ζίτιμα το Παραδιγματικό υστάβ τυ χοριατικο-νικοκιριάτικυ αρτέλ:

«Στο αρτέλ δεν πέρνυν τυς κυλάκυς κε όλα τα πρόσοπα, πυ δεν έχυνε εκλογικό (ιζμπιράτελνι) υκύμ.

ΠΑΡΑΤΙΡΙΣΙ: Εκσέρεσι (ισκλιυτζένιε) απ' αφτύς τυς κανόνες μπορὶ να νίσσκετε:

α) για αφτά τα πεδιά τον λισσέντσον, πυ σε μια γράδα χρόνια κάνυνε κινονικο-φαιταλίδκι δυλιά κε ντογρύδκα δυλέβυνε,

β) για αφτύς τυς εμπριζνός κυλὰκυς κε τζλένυς απ' τα ταιφάιδα-τυς, πυ ίταν χαρσσὺ στις σοβιετικές κε κολχόζικες μεροπριάτιες, κε γι' αφτό ίτανε πελιμένι σε κενύρια ποσελένια για 3 χρόνια, πυ με τιν ντογρύδικι δυλιὰ κε με το γιαρτίμ στις μεροπριάτιες τις σοβιετικὶς εκσυσίας έδικσαν, ότι διορθόθικαν (ισπράβιλις). ΑΠΤΟ ΠΥΝΚΤΟ 7 τυ «ΠΑΡΑΔΙΓΜΑΤΙΚΥ ΥΣΤΑΒ».

4) ΓΙΑ ΤΙΣ ΠΑΝΤΟΤΙΝΕΣ ΜΠΡΙΓΑΔΕΣ

Εσίς το ντρανάτε απ' εδό, ότι το ένα απτα λον κιριότερα προβλίματα τυ Παραδιγματικύ υστάβ ίνε ι εκςασφάλιςι (ομπεςπετζένιε) τυ ΥΣΤΟΙΤΖΙΒΟΣΤ τυ ατομικύ ςοστάβ τυ κολχόζ, ίνε να βάλυμε άκρα στα στερνά απομινάρια (οςτάτκι) τυ τεκύστζεστ κε ς' αφτό τον κερό να μπάσυμε στα κολχόζια κε να διαπεδαγογίσυμε τυς δυλεφτάδες-μονονικοκίριδες ακόμα, πυ απέμναν. Μα να εκςασφαλίςυμε το υστόιτζιβοστ τυ προςοπικύ ςοστάβ στο κολχόζ—αφτό ακόμα δεν ίνε το όλο.

'Ινε έτςι, ότι το κολχόζ άρταχ 2-3 χρόνια έχι το βασικό ςοστάβ, μα πάλι ι δυλιά δεν παένι έμπρο. Αφτό πιχτά ίνε ςε τέτια κολχόζια, όπυ ο κολχόζνινος δεν κςέρι τον τόπο-τυ στιν κολχόζικι παραγογί, όπυ δεν ίνε μπριγάδες.

Το κςέρυμε, ότι στο παλέο Παραδιγματικό υστάβ—τυ 1930—το λόγο «μπριγάδα» τζαχ δεν ανκέφκιντόν-πα. Αφτό κε ίνε γρικύμενο. Τότες, στα 1930, το Παραδιγματικό υστάβ τυ χοριατικο-νικοκιριάτικυ αρτέλ έκλοθε στυς χοριάτες-μονονικοκίριδες κε έλεγε ς' αφτύς: ζμιχτέτε, για να δυλέβετε ς' έναν τόπο—ι δυλιά ς' έναν τόπο στο μεγάλο κινονικό νικοκιριό ίνε φαιταλίδκι απτι δυλιά στο μικρό νικοκιριό. Τίλογα να βάλυμε τι δυλιά ΣΤΟ ΚΟΛΧΟΖ, για να μι ίνε ομπεζλίτζκα, αφτό δεν το ίκςερε κανένας. Δεν ίτυνε όπιτ,—κε στο Παραδιγματικό υστάβ γι' αφτό δεν ίτυνε τίποτές-πα γραμένο.

Τόρα μ' αφτό άρταχ δεν έχι τζαρά να νίςςκυμας χαίλ. Τόρα ΤΟ ΚΟΛΧΟΖ, όπυ ι άνθροπι δυλέβυνε δίχος να χοριστύνε ςε μπριγάδες, όπυ ο κολχόζνικος δεν κςέρι τον παντοτινό-τυ τόπο στιν κολχόζικι παραγογί,—αφτό ίνε άρταχ κολχόζ, πυ απομένι πίςο απ τα κολχόζια, πυ απομένυνε πίςο.

Γι' αφτό το κενύριο Παραδιγματικό υστάβ λέι στα κολχόζια: για να πάρυνε όλι τι φαιτά απτι δυλιά ς' έναν τόπο, απτιν κινονικὶ παραγογί, πρέπι όλο το κολχόζ να ίνε χοριζμένο σε μπριγάδες (τζολί κε χτινοτροφικές). Ο κάθε κολχόζνικος πρέπι να το κσέρι σε τίλογι τζολὶ γιά χτινοτροφικί μπριγάδα αφτός ίνε, σε πιό υτζάστοκ τυ τόπυ γιά σε πιο κορόβνικ δυλέβι ι μπριγάδα-τυ.

Για να πάγυνε ι δυλιές στο κολχόζ στο πσέλος, ο κάθε κολχόζνικος πρέπι να κσέρι, ότι αφτός θα δυλέβι τίλογα όταν περνά ένας χρὸνος, έτσι-πα όταν περνύν 2 χρόνια πάλι ς' αφτές τις υτζάστκες τις μπριγάδας, τίλογα κε στον τορινό χρόνο. Κάθε κολχόζνικος πρέπι να κσέρι, ότι τα αγριοχόρταρα, πυ δε θα τα τζαπαλαίσι φέτος ι μπριγάδα-τυ, θα χάσυνε πὰλι τι σπορά στον άλο χρόνο στο υτζάστοκ τις μπριγάδας-τυ.

Για να πάγυνε ι δυλιές στο κολχόζ στο πσέλος, κάθε κολχόζνικος πρέπι να κσέρι, ότι έντιριμ ι μπριγάδα-τυ αν δε θα έχι στα χτινά-τις τυχυμλίδκο προιζβοντίτελ, αν ὲχι απλό (προστόε) βόδι, τζαχ ίστερα από 4-5 χρόνια ι τζλὲνι τις μπριγάδας θα έχυνε μέγα ζαράρ, τα χτινά θα δύγυνε λιγότερο γάλα κε ι μπριγάδα θα πέρι λιγότερα τιάρια.

Τίλογα το ντρανάτε για το δινάμομα τυ κολχόζ κε για το σαχιντράιμο τυ υστόιτζιβοστ τυ τζλένσκι-τυ σοστάβ, ι οργάνοσι τον μπριγάδον στο κολχόζ έχι άλιαχ μεγάλι σιμασία (ζνατζὲνια).

Το Παραδιγματικό υστάβ γι' αφτό, τίλογα να οργανόσυμε κε να μπικιτραίσυμε τυς τζλένυς τυ αρτὲλ στι δυλιά λέι:

«Απτυς τζλένυς τυ αρτὲλ ι πραβλένια κάμι παραγογικές (προιζβότστβενι) μπριγάδες.

Ι τζολὶ μπριγάδες ἰνε χοριζμὲνες ςτιν ϐαντέ όχι λιγότερο όςπυ να μπιτέϐι το ςεϐοομπορότ.

Στιν τζολί μπριγάδα δύγυν υτζάςτκες στα ζάνια τυ ςεϐοομπορὸτ ςτι ϐαντέ τυ ςεϐοομπορότ.

Σε κάθε τζολί μπριγάδα ι πραϐλένια τυ κολχόζ μπικιτραέϐι με χοριστό άκτο όλο το χριάζύμενο χρασίμ το εργατικό πράμα κε τις νικοκιριάτικες χαραλτέες.

Ι χτινοτροφικές μπριγάδες πρέπι να ίνε χοριζμένες ςτι ϐαντέ όχι λίγο από 3 χρόνια.

Σε κάθε χτινοτροφικί μπριγάδα ι πραϐλένια τυ κολχόζ μπικιτραέϐι το προντυκτίϐνι πράμα, το χριαζύμενο χρασίμ, το τιαγλό κε τα χτινοτροφικά μαντρία». (Απτο πύνκτο 14 τυ «Παραδιγματικύ υςτάϐ»).

V

ΤΑ ΖΙΤΙΜΑΤΑ ΤΙΣ ΥΠΡΑΒΛΕΝΙΑΣ

1) ΤΑ ΠΡΟΙΖΒΟΤΣΤΒΕΝΙ ΖΙΤΙΜΑΤΑ ΤΥ ΑΡΤΕΛ

Τα ζιτίματα τις υπραϐλένιας στο Παραδιγματικό υςτάϐ ντρανιςςκύντε τίλογα απ'τιν μαρέα τον προιζϐότςτϐενι κε κυλτύρνικον προϐλιμάτον τυ αρτέλ (πύνκτο 6), έτςι κε απ' τιν μαρέα τον ιποχρεόςεον (ομπιάζανοστει) κε υκύμ τον λυγάς-λυγάς οργάνον τις υπραϐλένιας (πύνκτο 19 ος το 25).

Ολι όςι διαϐάςανε το Παραδιγματικό υςτάϐ, πρέπι να δόκανε προςοχί ς'αφτό, τίλογο μεγάλο τόπο χαπατέϐυνε

ςτο Παραδιγματικό υςτάβ τα βασικά προιζβότςτβενι κε κυλτύρνικα προβλίματα τυ αρτέλ. Γιατί το Παραδιγματικό υςτάβ έτςι λεπτομεριακά (ποτρόμπνο) ςτέκετε πας αφτά τα ζιτίματα; Απ'αφτό, ότι ο χοριάτις, γαρίπς κε μεςέος απ' τις υςλόβιες τυ ζίςιμύ-τυ ίτυνε ανανκαζμένος (βίνυζζτεν) να νιςτί χαίλ με το λίγο. Κε τόρα ςτα κολχόζια πολές φορές ίνε έτςι, ότι ο τορινός κολχόζνικος, άμα πάρι ςτο κολχόζι τι ςοδιά, το τοβάρνοςτ κε το πςέλος τυ ζίςιμυ τυ μεςέυ νικοκιριύ, ίνε έτιμος με αφτό να νιςτί χαίλ. Μα απ'τιν μαρέα τυ εργατο-χορικύ κράτυς αφτὸ τεκμίλ δεν πρέπι να ίνε έτςι. Το εμπριζνό πςέλος τυ μονονικοκίρι-μεςέυ—ίνε πςέλος χαμιλό ανικανοπιιτικό (νευτοβλετβορίτελνι).

Τα μεγάλα ραιόνια τις χόρας-μας σκεδόν (ποτζτί) δεν έχυνε μπαχτζάιδα. Ι ανάνκι ςτο χοριό ίτυνε τὲτια, κε ι κακία (ζλομπά), πυ ίχε ο ένας χαρςςύ ςτον άλο απτι γενικὶ ανάνκι ίτυνε τόςο μεγάλι, όςτε τι μιλέα, πυ φίτεβαν ςτο ςιζίχ πιχτά κάπιος τιν τςάκονε πριν να πςςιρά αφτί να δύι πυρκό.

Στι χόρα-μας ίνε δεκάδες χιλιάδες τινιάχια, πυ μπόρνανε να έδυγαν μιλιόνια πύτια πςάρια. Για να τεμιζλαίςυμε το τινιάχ κε να υςτραίςυμε μέςα πςάρια, αρατέφκιντον ι γενικὶ δυλιά όλυ τυ χοριύ. Μα ζερ μπόρινες το χοριό-μας να το ςικόςις ςτι γενικί δυλιά, όταν ι άνθροπι έζιναν με τιν ποςλὸβιτςα: ο άνθροπος ςτον άνθροπο—ίνε λίκος.

Στα μεγάλα μιντὰνια τις Ζαβόλζζιάς-μας, ςτο γιυγο-ζάπατνι μέρος (τζάςτι) τις Σιβιρίας, ςτα Σάλςκι τα τζόλια κάθε χρόνο εκατοντάδες μιλιόνια πύτια ζαιρέ μπόρναμε να χυράιβαμε, έντιριμ αν βάλιςςκαμε ςτα τζόλια λεςνί πολοςά. Γι'αφτό αρατέφκιντον ι γενικί δυλιά όλυ τυ χοριύ. Γι' αφτό έπρεπε ο καθένας να ντράνανε τον χυμςςὺτ λον ςιφτὲ γιαν

υ ζάςτνικο τις γενικίς δυλιάς, μα όχι γιαν λίκο. Στο παλιό χοριό αφτό δεν ίτυνε.

Αλι δυλιά ίνε τόρα. Τόρα ςε μας τα κολχόζια ίνε τοβαρίςτζεςκι νικοχιριό κε ο άνθροπος στον άνθροπο ίνε ςίντροφος.

Για τα μέτρα στι διμιύργιςι (ςοζτάνιυ) πραγματικά κυλτύρνικυ κε εμπρολάτικυ νικοχιριύ, για τυς κενύριυς κλάδυς τυ χοριατικο-νικοχιριάτικυ προιζβότςτβο λεπτομεριακά λέι το Παραδιγματικό υςτάβ στο πύνκτο 6. Τις ντρανά ς'αφτό τίλογα πςςιρίθε ι ςιζίτιςι (ομπςυζζτένιε) τυ Υςτάβ στα κολχόζια, αφτός το κςέρι, ότι το 6 πύνκτο τυ Παραδιγματικύ υςτάβ ίντυν ένα απ τα λον μαχιτικά (μποεβίχ) πύνκτα. Εδό ι εμπρολάτικι κολχόζνικι μαγαναέβυνε να γράπςυνε αφτά τα προβλίματα τυ νικοχιριύ-τυς, πυ θα το κάνυνε πραγματικά εμπρολάτικο κυλτύρνικο νικοχιριό με ςοδιά, πυ θα δίνι εκατό πύτια ζαιρὲ, κε όχι 50 πύτια, με άρμεγμο από 2-3 χιλιάδες λίτρες, κε όχι μόνο χίλιες λίτρες.

Οςο πολά θα κςετιλίζετε ι ινιτςιατίβα τον κολχόζνικον ς'αφτί τι δυλιά, τόςο καλίτερο θα ίνε. Αφτό, πυ πάντα γράφκετε στο ςπερματικό πλὰνο τυ κολχοζιύ,—αφτό ίνε το λον λίγο, αφτό ίνε μόνο μέτριμα τον πλόςτζατ, πυ χριάζετε να ςπέρνυμε.

Ι ινιτςιατίβα κε ι ςινίδιςι (ςοζνάτελνοςτ) τον εμπρολάτικον κολχόζνικον μπορύνε άλιαχ πολά να βάλυνε ς'αφτό για να ιςςλετραέβυνε ταμάμ τα τζαράιδα τις κινονικίς δυλιάς κε τιν απςιλί τεχνικί.
Τότες όλι ι μάζα τον κολχόζνικον θα ντρανά, ότι το κολχόζ ίνε ιποχρεομένο κε μπορί να μετρίςι τις επιτιχίες όλυ τυ νικοχιριύ όχι στο πςέλος τυ μονονικοχίρι-μεςέυ, μα στο πςέλος τυ λον εμπρολάτικυ ζεμλετέλετς—κολχόζνικυ, πυ ζι ζαζζίτοτζνικα κε κυλτύρνικα.

2) ΤΑ ΚΥΛΤΥΡΝΙΚΑ ΠΡΟΒΛΙΜΑΤΑ ΤΥ ΑΡΤΕΛ.

Το 6 πύνκτο τυ Παραδιγματικύ υςτάβ λεπτομεριακά ντρανάι αφτά τα κυλτύρνικα προβλίματα, πυ ςτέκυντε έμπρο ςτο αρτέλ. Ι δυλιά πάι γι'αφτό, ότι ζαζζίτοτζνικο ζίςιμο— δε ςιμένι μόνο χορταςτικό ζίςιμο. Ζαζζίτοτζνικο ζίςιμο—ςιμὲνι κε χορταςτικό κε κυλτύρνικο ζίςιμο.

Να πετίχυμε το ζαζζίτοτζνικο ζίςιμο—αφτό ςιμένι να πετίχυμε κε τιν μεγάλι προτύκτςια κε τιν αλιθινί κυλτύρα.

Ι κυλτὺρα τυ χοριύ-μας ακόμα ίνε τέτια, οτι χριάζετε να πολεμίςυμε για το λον απλό (προςτόε).

Ζερ ςε μας πολά χοριά, ςτανίτςες, χυτράιδα, κιςςλάκια κε αύλια ίνε, πυ έχυνε παρικμὰχερςκι; Μα ο κολχόζνικος δε θέλι να μιάζι με τον μαλιαρό κε παλιό μονονικοκίρι.

Ζερ πολά χοριά, ςτανὶτςες, χυτράιδα, κιςςλάκια κε αύλια ίνε ςε μας, πυ έχυνε αλιθινά μπάνια; Μα ο κολχόζνικος γιρέδι τιν Κιριακί να λύςςκετε ςτο μπάνιο έτςι, τίλογα ςτιν πόλι. Πολά κολχόζια έχτιςαν τζολί τάμπορ. Μα ζερ πολά ίνε ςε μας, τα κολχόζια, όπυ αφτά τα τάμπορ ίνε φοςερά κε τεμιζκα, όπυ αφτά δε μιάζυνε με τις παρακάτο νοτζλέζζκες; Ο κολχόζνικος, πυ περάζι ςτο τζόλι απτιν άνικςι κε ος το ςτυρυτέρ μέρα κε νίχτα, γιρέδι να τρόι, γιρέδι να κιμάτε ςε τεμίζκο κε φοςερό τάμπορ.

Ζερ πολές ςε μας ίνε ι μιςαρέες τον χοριόν, από πυ μπορὶς τιν ὰνικςι κε το ςτυρυτέρ να περνὰς κε να μιν μπατέδις ςτον πιλό; Μα ο εμπρολάτικος κολχόζνικος γιρὲδι ι μιςαρέα-τυ να μιάζι με τι μιςαρὲα τις πὸλις.

Ζερ ςε μας πολές ίνε ι χοριάτικες μιςαρέες όπυ ίνε φιτεμένα δέντρα; Αφτές μπορύμε να τις μετρύμε μόνο με εντινίτςες. Ι πόλι δάλι ςτι μιςαρέες-τις δέντρα. Ζερ αφτό δε θα θέλι να το κάνι το κολχόζ, πυ μετρά τον απλὸγυ-τυ εμπρολάτικο;

Για να διμιυργίςυνε κλυμπ, βιβλιοθίκες κε τζιτάλνες, για τι βνετρένια τον εφιμερίδον, βιβλίον, τυ ράδιυ, κινό από μίνα σε μίνα κι' άλο δινατά θα πολεμίζυνε τα κολχόζια.

Το όνιρο, πυ δεν μπόρνε να πραγματοπιίςι εκατοντάδες χρόνια ο χοριάτις-μονονικοκίρις ίτυνε να φάι μπόλικα, να πίνι ος το ανακάτομα κ'ίςτερα να πέςι να κιμιθί όςο θέλι.

Ο τορινός εμπρολάτις κολχόζνικος γιρέβι να ςικόςι τι δυλεφτάδικί-τυ κβαλιφικάτςια. Αφτός γιρέβι να νιςτί τρακτορίςτας, ςςόφερ, κομπαινέρος, γιατρός. Αφτός γιρέβι να ακύι το ράδιο, να ντρανά ςτο κινό τον «Τζαπάεβ».

Κε αφτό ίνε γρικύμενο. Το κολχόζ ςιμένι όχι μόνο πέραζμο απτο μικρό ΜΟΝΟΝΙΚΟΚΙΡΙΚΟ χοριατικο-νικοκιριάτικο προιζβότςτβο ςτο μεγάλο κινονικό χοριατικο-νικοκιριάτικο προιζβότςτβο, μα ςιμένι κε να ςόςυν ι υςλόβιες τυ χοριάτικυ ζίςιμυ ςτις υςλόβιες τυ κυλτύρνικυ ζίςιμυ τις πόλις. Νά γιατί το Παραδιγματικό υςτάβ τυ χοριατικο-νικοκιριάτικυ αρτέλ ντρανά αντάμα με τις προιζβότςτβενι ιποχρέοςες τυ αρτέλ κε τις πραβλένιάς-τυ, κε τις κυλτύρνικες ιποχρέοςες τυ αρτέλ κε τις πραβλένιάς-τυ. Το Παραδιγματικό υςτάβ ιποχρεόνι τις πραβλένιες κε όλυς τυς τζλένυς τυ αρτέλ:

«Να ςικόνυνε τι δυλεφτάδικι κβαλιφικάτςια τον τζλένον τυ αρτέλ, να κάμυνε γιαρτίμ τυς κολχόζνικυς για να ετιμάςυν απ'αφτίνυς μπριγαδίρυς, τρακτορίςτες, κομπαινέρυς, ςςόφερ, βετερινάρνι γιατρύς κε ςανιτάρυς, κόνιυχυς, κάδρα, πυ να ντρανύνε τα ςςιρίδα, το πράμα, ραμπότνικυς για τα ςπίτια-λαμπορατόριες» (ΑΠΤΟ ΠΥΝΚΤΟ 6, ΠΟΤΠΥΝΚΤ «κ» ΤΥ «ΠΑΡΑΔΙΓΜΑΤΙΚΥ ΥΣΤΑΒ»)

«Να ςικόνυνε το κυλτύρνικο πςέλος τον τζλένον τυ αρτέλ, να μπάζυνε εφιμερίδες, βιβλία, ράδιο, κινό, να οργανόνυν κλυμπ, βιβλιοθίκες κε τζιτάλνες, να χτίζυνε μπάνια, παρικ-

μάχερσκι, να χτίζυν φοσερά κε τεμίζκα τάμπορ στο τζόλ, να φέρυνε στα ίμερτα τις χοριάτικες μισαρέες, να φιτέβυνε στις μισαρέες λυγάς-λυγάς, κε χοριστὰ πλοντόβι δέντρα, να κάνυνε γιαρτίμ τυς κολχόζνικυς στιν καλιτέρεψι κε στο ομόρφομα τον σπιτιόν-τυς». (ΑΠΤΟ ΠΥΝΚΤΟ 6, ΠΟΤΠΥΝΚΤ «λ» ΤΥ «ΠΑΡΑΔΙΓΜΑΤΙΚΥ ΥΣΤΑΒ»).

Εμίς πιστέβυμε, ότι το κάθε κολχὸζ-πα κάτι θα βάλι δικό-τυ σ'αφτό το πύνκτο τυ Υστάβ, για να τραβίξι έμπρο τι δυλιά τις κυλτύρας.

3) ΓΙΑ ΤΙ ΓΕΝΙΚΙ ΣΙΝΕΔΡΙΑΣΙ.

Το λον βασικό ζίτιμα τις υπραβλένιας—ίνε το ζίτιμα για τι γενικί σινεδρίασι τον τζλένον τυ αρτέλ. Ακόμα κε ανάμεσα στυς καλίτερυς προέδρυς τον κολχοζιόν ίνε πολί τέτιι, πυ νομίζυνε: γιαν ι δυλιές-μυ πιγένυνε καλά, για τίνα διάβολο να χάνο κερό στις γενικές σινεδρίασες. Ινε κε τέτιι, πυ τζαχ κε μαχτανέφκυντε: ι δυλιές-μυ πιγένυν καλά, εγό ίμε όπιτνι άνθροπος, εμένα με σαγέβυνε, μα γενικί σινεδρίασι στι στερνί φορά σόρεπσα—μισό χρόνο πίσο.

Τέτιι άνθροπι, αν ίνε-πα πολί μπασσχαριμένι πότες κι' αν ίνε, πας κανά τίποτες σοβαρό θα χαλάνυν τι δυλιά. Σ' αφτίνυς τυς ανθρόπυς το ΠΡΟΡΙΒ στις κολχόζικες δυλιές έρχετε ΧΑΜΠΑΡΙΣΤΑΝ, σαν τον κλέφτι το βράδι. Τέτιι άνθροπι δεν το αγρικύν, ότι όταν χτίζις τιν κενύρια δυλιά, πρέπι τυς ανθρόπυς να τυς αφίνις να πύνε τι μνένιά-τυς, το όπιτ-τυς, πρέπι τυς ανθρόπυς να τυς δόις τζαρὰ να πύνε όλα, όσα έχυνε μέσα-τυς, πρὲπι τι δυλιά να τιν περάζις έτσι, πυ ο κάθε κολχόζνικος να κσέρι, ότι το κολχόζ—ίνε δικό-τυ νικοκιρειό.

Πρέπι τι δυλιά να τιν περάζις έτσι, πυ ο κάθε κολχόζ-

νικος να το αγρικάι, ότι δυλέβι για τον απλόγυ-τυ, για το κολχόζι-τυ, κε όχι για τον πρόεδρο.

Καλός πρόεδρος τυ αρτέλ—σιμένι όχι μόνο να ίνε δινατός κε όπιτνι οργανοτίς τυ προιζβότςτβυ, μα να ίνε ακόμα τέτιος οργανοτίς τυ προιζβότςτβυ, πυ μπαςςχαρέβι να ςικόνι τι ςινίδιςι όλις τις μάζας τον κολχόζνικον.

Στον κάθε κολχόζνικο-πα ακόμα ίνε πολά υνέρια τυ απςεζνύ μονονικοκιριύ. Ακόμα πολί πρέπι να δυλέβυμε, για να τον αναδιαπεδαγογίςυμε (περεβοςπιτάτ) αλιθινά. Πρέπι να τον κάμυμε γιαρτίμ να υςέβι, πρέπι να τον κάμυμε γιαρτίμ όςο μπορί απςά να ςικύτε ς' αφτό το πςέλος, πυ έδικςε το ςινέδριο τον κολχόζνικον-υντάρνικον. Ένα απτα καλίτερα ςπόςομπ για να κάνυμε τον κολχόζνικο γιαρτίμ να υςέβι—ίνε να τον τραβύμε ςτο ΛΙΣΙΜΟ τον ζιτιμάτον, πυ τιέφκυντε ς' όλο το αρτέλ. Νά γιατί ςτο Παραδιγματικό υςτάβ τυ χοριατικο-νικοκιριάτικυ αρτέλ ίνε χαραγμένι ι γρύπα τον βαςικόν ζιτιμάτον, πας πύια ι απόφαςι τις πραβλένιας τυ αρτέλ δίχος τιν επικίροςι τις γενικίς ςινεδρίαςις δεν έχι δίναμι. Νά γιατί ς' αφτά τα ζιτίματα τιέφκυντε όλα τα ζιτίματα για τα προιζβότςτβενι πλάνα, τις ςμέτες, τα ντόγοβορ, τα φόντα, τα πράβιλα τυ βνύτρενι ραςποριάτοκ κε το βγάλιμο απτο κολχόζι.

Σ' αφτό το ζίτιμα το Παραδιγματικό υςτάβ τυ χοριατικο-νικοκιριάτικυ αρτέλ λέι:

«Ι γενικί ςινεδρίαςι ίνε το λον απςιλό όργανο τις υπραβλένιας τυ αρτέλ.

Ι γενικί ςινεδρίαςι:

α) χορίζι τον πρόεδρο τυ αρτέλ κε τιν πραβλένια τυ αρτέλ, έτςι κε τι ρεβιζιόνι κομίςια τυ αρτέλ, πυ τιν επικίρονι το ραιόνι εχτελεςτικό κομιτέτ τον ςοβιέτ,

β) πέρι στο αρτέλ κενύριυς τζλένυς κε βγάλι απτο σοστάβ τυ αρτέλ,

γ) επικιρόνι το χρονιάτικο προιζβότστβενι πλάνο, τιν πριχοτνο-ρασχότνι σμέτα, το πλάνο τυ χτίσιμυ, τις νόρμες τις βίραμποτκας κε τι ραστσένκα τις δυλιάς στα τρυτοτνίδα,

δ) επικιρόνι το ντόγοβορ με το ΜΤΣ,

ε) επικιρονι το χρονιάτικο οτζότ τις πραβλένιας, με τιν ιποχρεοτικί ζακλιυτζένια τις ρεβιζιόνι κομίσιας, έτσι κε τα οτζότ τις πραβλένιας στις βασικές χοριατικο-νικοκιριάτικες καμπάνιες,

ζ) επικιρόνι τα ραζμέρ τον λυγάς-λυγάς φόντον κε το κολίτζεστβο τον προτύκτον κε τον καπικιόν, πυ ίνε για το δόσιμο στο τρυτοτέν,

θ) επικιρόνι τυς κανόνες (πράβιλα) τυ βνύτρενι ρασποριάτοκ τυ αρτέλ.

Σ' όλα τα ζιτίματα, πυ ίνε ς' αφτό το πύνκτο τυ Υστάβ, ι απόφασες τις πραβλένιας τυ αρτέλ δίχος τιν επικίροσι τις γενικίς σινεδρίασις δεν έχυνε δίναμι.

Ι γενικί σινεδρίασι έχι δίναμι, έντιριμ αν ίνε ς' αφτίνα όχι λιγότερο απτο μισό τυ γενικύ αριθμύ τον τζλένον για το λίσιμο όλον τον ζιτιμάτον, εκσόν (κρόμε) απτο ζίτιμα για το χόριζμο τις πραβλένιας κε τυ προέδρυ τυ αρτέλ, απτο ζίτιμα για το βγάλιμο απτο σοστάβ τυ αρτέλ κε απτο ζίτιμα για το ραζμέρ τον λυγάς-λυγάς φόντον, πυ για το λίσιμό-τυς χριάζετε να ίνε στι γενικί σινεδρίασι όχι λιγότερο απτα $^2/_3$ τυ γενικύ αριθμύ τον τζλένον.» (ΠΥΝΚΤΟ 20 ΤΥ «ΠΑΡΑΔΙΓΜΑΤΙΚΥ ΥΣΤΑΒ»).

4) ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ ΚΕ ΓΙΑ ΤΙΝ ΠΡΑΒΛΕΝΙΑ ΤΥ ΑΡΤΕΛ.

Να διλόσυμε (ομπιαβίτ) τι γενικί ςινεδρίαςι τυ αρτέλ λον απςιλό όργανο τις υπραβλένιας στις δυλιές τυ αρτέλ δε ςιμένι να κάμυμε κάςςα απτις δυλιές τυ κολχόζ. Να κάμις ρυκοβοτίτ τι μάζα—αφτό δε ςιμένι ν' απομένις πίςο στις καθιςτεριμένες διάθεςες (οτςτάλιχ ναςτροένιι) τον μαζόν. Οςο παραπάνο υκύμ δύι το Παραδιγματικό υςτάβ στι γενικί ςινεδρίαςι, τόςο καλίτερα κε κι' άλο ςοςτά πρέπι ο πρόεδρος να κάμι ρυκοβοτίτ τι δυλιά τυ αρτέλ κε τον μπριγάδον-τυ. Στο ζίτιμα για τις ιποχρέοςες τυ προέδρυ τυ αρτέλ κε όλις τις πραβλένιας το Παραδιγματικό υςτάβ δύι μεγάλι προςοχί. Το πρόβλιμα ίνε ς' αφτό, να ςινδιάςυμε (ςοτζετάτ) το άλιαχ μεγάλο ραζμάχ τυ ςαμοντέιατελνοςτ τον κολχόζικον μαζόν με τιν αλιθινί οπερατίβνι δυλιά τυ προέδρυ κε τις πραβλένιας. Νά τι λέι το Πραραδιγματικό υςτάβ για τιν πραβλένια τυ αρτέλ κε για τον πρόεδρό-τις:

«Ι πραβλένια τυ-αρτέλ ίνε εχτελεςτικό όργανο τυ αρτέλ κε εφθίνετε (οτβετζάετ) έμπρο στι γενικί ςινεδρίαςι τον τζλένον τυ αρτέλ για τι δυλιά τυ αρτέλ κε για τιν εχτέλεςι τον ιποχρεόςεόν-τυ έμπρο στο κράτος». (ΑΠΤΟ ΠΥΝΚΤΟ 21 ΤΥ »ΠΑΡΑΔΙΓΜΑΤΙΚΥ ΥΣΤΑΒ»).

Για το καθιμερινό ρυκοβότςτβο τις δυλιάς τυ αρτέλ κε τον μπριγάδον-τυ, έτςι κε για τιν καθιμερινί προβέρκα τις εχτέλεςις τον αποφάςεον τις πραβλένιας, ι γενικί ςινεδρίαςι τυ αρτέλ χορίζι τον πρόεδρο τυ αρτέλ, πυ ίνε αντάμα μ' αφτό κε πρόεδρος τις πραβλένιας.

Ο πρόεδρος ίνε ιποχρεομένος να ςορέβι τιν πραβλένια όχι αρέα απο διό φορές στο μίνα για τι ςιζίτιςι (ομπςυζζτέ-

νια) τις τεκύςτζι δυλιάς κε γιά να πάρι τις χριαζύμενες απόφασες». (ΑΠΤΟ ΠΥΝΚΤ 22 ΤΥ «ΠΑΡΑΔΙΓΜΑΤΙΚΥ ΥΣΤΑΒ»)

Με το ζίτιμα για το υςτράιμο τον όπιτνι ρυχοβοτίτελιον τυ μεγάλυ προιζβότςτβυ ίνε ςιδεμένο το ζίτιμα για τα βατὲιδα τις δυλιάς-τυς. Ἐντιριμ ι πρόεδρι ςτα αρτέλ κάθε μίνα αν μεταλάχκυντε, τότες όπιτνι ρυχοβοτίτελιυς απ' αφτύς τυς προέδρυς δεν μπορίς να κὰνις κε το νικοκιριό-πα ςτο αρτέλ δεν το ιςάζις.

Το ζίτιμα για το βατέ τις δυλιάς τυ προέδρυ—δεν ίνε μόνο ζίτιμα τυ υςτάβ. Το βατέ τις δυλιάς τυ προέδρυ τον κολχοζιόν ίνε ςινδεμένο αχόριςτα με αφτό, τίλογα τα ραιόνι ρυχοβοτιάςτζι όργανα πραγματοπιύνε το ρυχοβότςτβοτυς ςτα κολχόζια.

Ὅταν το Παραδιγματικό υςτάβ ςτὶγνι, ότι ι πραβλένια τυ αρτέλ χοριςςκάτε ςτα 2 χρόνια, εδό το «Παραδιγματικό υςτάβ αποτίνετε (ομπραςτζάετςια) όχι μόνο ςτυς τζλένυς τυ αρτέλ, μα κε ςτα παρτίινι κε ςοβιετικά όργανα τυ χοριύ.

Δεν ίνε κριφό, ότι ςε κάμποςα κράι, όμπλαςτ κε ρεςπύμπλικες πολές φορές τα ραικόμ κε ραιςπόλκόμ μεταλάζυνε τυς προέδρυς τον κολχοζιόν δίχος να ροτύνε τα κολχόζια.

Ακόμα τι εν το χοριατικο-νικοκιριάτικο οντέλ τυ ΤςΚ φανέροςε τέτια δυλιά: το μπιυρό τυ νοβοςέλςκι ραικόμ, τυ Κύρςκι όμπλαςτ, ςτο ένα πριόμ, με τι μιά απόφαςι μετάλακςε 28 προὲδρυς ςτα αρτέλ. Γι' αφτό το νοβοςέλςκι ραικόμ έκανε απόφαςι έτςι, ταπλός το λαχίρτιμο ίτυνε γ:α τυς ραμπότνικυς τυ ραιΖΟ γιά για τιν καντςελιάρια τυ ΡΙΚ: «τον τέτιο πρόεδρο χριάζετε να τον βγάλυμε απ' αφτό το κολχόζ κε να τον βάλυμε ς' αφτό» κ. τ. λ. Αφτό έτςι-πα ίνε γρικύμενο, ότι το Κεντρικό Κομιτέτο τις πάρτιας καταδικάζι (οςυζζτὰετ) τις τέτιες μέθοδες τυ «ρυχοβότςτβυ», ςαν όχι παρτίινι.

Σε μας ίνε ακόμα κε τέτιι γόρε-ρυκοβοτίτελι, πυ κάνυνε στραχοβάτ τον απλόγυ-τυς απτιν εφθίνι (οτβέτςτβενοςτι) για το παρακάτο πάιμο τυ ςπέρνιμυ γιά τις ζαγοτόβκας ςτο ραιόν με αφτό, ότι ςτι μιά μέρα πριν να έρχετε ο πρετςταβίτελ τις ομπλαςτνί εκςυςίας βγάλυνε από 10-15 προέδρυς τον κολχοζιόν. Με αφτό δίχνυνε τιν ατμινιςτρατίβνι υςέρντιά-τυς κε το χόριζμό-τυς απτιν πάρτια.

Τεν να λέις, ότι αφτί ι πραχτικί τίποτες γενικό δεν έχι με τιν μπολςςεβίκικι ςταθερότιτα (τβέρτοςτιυ). Ι μπολςςεβίκικι ςταθερότιτα αρατέβι μία-μία όχι μόνο το βγάλιμο απτι δυλιά τυ προέδρυ τυ κολχόζ, πυ αςιλιτέν χάλαςε το κολχόζ, μα κε το αρεςτάριζμά-τυ. Μα ι μπολςςεβίκικι ςταθερότιτα δεν έχι τίποτες-πα γενικό με τιν υςέρντια τον γόρε-ατμινιςτράτορον, πυ ςτο ένα πριόμ κάνυνε κάςςα απτυς προέδρυς τον κολχοζιόν τον ραιόν-τυς.

Οταν το Παραδιγματικό υςτάβ τυ χοριατικο-νικοκιριάτικυ αρτέλ λέι, ότι τον προέδρο τυ αρτέλ τον χορίζυνε ςτα διο χρόνια, αφτό δε δύι τζαρά ςτα ραικόμ κε ραιιςπολκόμ να κάνυνε τί θέλυν με τυς προέδρυς τον κολχοζιόν.

Αφτό δίχνι, ότι το κιριότερο πρόβλιμα τόρα για τα κολχόζια ίνε να υςτραίςυνε κάδρα. Να υςτραίςυμε αλιθινά μπολςςεβίκικα κάδρα προέδρον τον κολχοζιόν κε μπριγαδίρον —νά τι κι' άλο ςε μας δε ςόνι για να τραβίκςυμε κι' άλο απςά έμπρο το όςιμο τυ κολχόζικυ προιζβόςτβυ.

Δεν ίνε ςλυτζάινο, ότι ανάμεςα ςτυς ντελεγάτυς αφτύ τυ Βςεςοιύζνι ςινέδριυ τον κολχόζνικον-υντάρνικον ίτανε πολί ρυκοβοτίτελι τον κολχοζιόν, πυ από 3-4-5 χρόνια κάθυντε μέςα ς' ένα κολχόζ. Αφτί άρταχ ίνε αλιθινί ρυκοβοτίτελι. Αφτί ίνε άνθροπι, πυ κςέρυνε τον κάθε άνθροπο τυ αρτέλ-τυς. Αφτί ίνε άνθροπι, πυ κςέρυνε το κάθε κομάτι πάτο ςτο κολχόζ. Αφτί ίνε άνθροπι, πυ κςέρυνε, τίλογο ςορτ ςπέρμα ίνε καλίτερο να ςπέρνις ςτον τόπο-τυς. Αφτί ι άνθροπι

κςέρυνε το κάθε κυςςέ ςτο κολχόζι. Τὲτιυς ρυκοβοτίτελιυς εμίς χριαζύμαςτε, αφτίνυς εμίς θα τυς έχυμε, αν τίλογα πρέπι θα εχτελύμε το πράβιλο, πυ έςτικςε το Παραδιγματικό υςτάβ, ςίφονα με πύιο ι πραβλένια κε ο πρόεδρος τυ αρτέλ χοριςςκὺντε ςτα διο χρόνια. Αφτίνυς εμίς θα τυς έχυμε, αν ι ραιόνι-μας οργάνοςες ςαν κιριότερο πράβιλο για τα κάδρα, πυ υςέβυνε ςτα κολχόζια θα έχυνε για ρυκοβότςτβο τις υκαζάνιες τυ ςιν. Στάλιν ςτι ςίςκεπςι (ςοβεςτζάνιε) με τυς μεταλυργύς:

«Πρέπι να φιλάγυμε κάθε μπαςςχαριμένο ραμπὸτνικο, πυ γρικάι τι δυλιά-τυ, να τον φιλάγυμε κε να τον υςτραέβυμε. Τυς ανθρόπυς πρέπι να τυς υςτραέβυμε με νιαζμό κε προςοχί, τίλογα υςτραέβι ο μπαχτζεβάνις το αγαπιμὲνο-τυ πλοντόβι δέντρο».

Αν έτςι με το νιαζμό πρὲπι να υςτραέβυμε τυς ραμπότνικυς ςτα εργοςτάςια, όπυ τα κάδρα διμιυργύντανε δεκάδες χρόνια, αφτό κι'άλο πολά πρέπι να ίνε ς'αφτίνυς τυς ανθρὸπυς, πυ ακόμα μόνο γενιςςκύντε ςαν κινονικί ραμπότνικι. Για τα κολχόζικα κάδρα το κινονικό νικοκιριό—ίνε κενύριο. Απ'αφτίνυς ο λον παλιός, ο λον όπιτνι έχι μόνο 4-5 χρόνια όπιτ.

Αν αφτί τιν υκαζάνια τυ ςιν. Στάλιν ι χοριάτικές-μας οργάνοςες θα τιν εχτελύνε αλιθινά, εμίς τεν να λέις-πα, ότι απςά θα τραβίκςυμε τιν κολχόζικι δυλιά έμπρο.

Κάμποςι νομὶζυνε, ότι γιαν το Παραδιγματικό υςτάβ ίνε παριμένο άρταχ όλα-πα μπίτεψαν. Μα ςτο αςλὶτ με το πάριμο τυ Παραδιγματικὺ υςτάβ ι δυλιά μόνο πςςιριςςκάτε. 240 χιλιάδες κολχόζια ςε τρις μίνες πρέπι να ςιζιτίςυνε κε να πάρυνε τα τελιοτικά υςτάβ. Αφτί τι δυλιά δεν πρέπι να τιν

αφίνομε στο σαμοτιόκ, εδό χριάζοντε το μπολςςεβίκικο ρουκοβότςτβο κε το γιαρτίμ στα κολχόζια.

Τί ίνε τόρα το λον κιριότερο κε νεοτλόζζνι:

ΠΡΟΤΟ ίνε άμαν να πςςιρύμε να χαράζομε πας τυς χάρτες τις γρανίτςες τον κολχοζιόν, να χαλάσυμε τις τζερεςπολόσιτςες κε τιν νταλνεζεμέλια, για να μπορί φέτος το βασικό τζαςτ τον κολχοζιόν σίφονα με το δέφτερο πύνκτο τυ Παραδιγματικύ υςτάβ να πέρι τα κρατικά άκτα για το μπικιτράιμο τυ τόπυ ς'όλο τον κερό.

ΔΕΦΤΕΡΟ—να μιν αφίσυμε κςεχάζματα στο ραζμέρ τυ πριυςάτεμπνι τόπυ. Πρέπι να κάνυμε έτςι, τίλογα λέι το δέφτερο πύνκτο τυ Παραδιγματικύ υςτάβ, πυ έςτικςε, ότι τα ραζμέρ τυ πριυςάτεμπνι τόπυ μπορύνε να ίνε απ το $1/4$ ος το $1/2$ τυ γα κε στα χοριστά ραιόν ος ένα γα, πέροντας στο ισάπ τις ομπλαστνί κε ραιόνι υςλόβιες, πυ τις έςτικςαν τα ναρκομζέμ τον σοιύζνι ρεςπύμπλικον πάνο στι βάςι τον υκαζάνιον τυ ΝΚΖ τις ΕΣΣΔ.

ΤΡΙΤΟ—σχετικά με αφτὸ, σε πύια γρύπα τον ραιόν σίφονα με το 5 πύνκτο τυ υςτάβ τιέφκετε ο δομὲνος τόπος, να γράπςυμε στο υςτάβ τυ αρτέλ το κολίτζεςτβο τυ πράμα, πυ μπορί να ὲχι στο ατομικό-τις (λίτζνομ) ιςςλετράιμο ι κολχόζικι αβλί.

ΤΕΤΑΡΤΟ—να καθορίζυμε (οπρετελίτ) τα σοστά ραζμέρ τις οττζιςλένιας στα νετελίμι φόντα τυ αρτέλ, δίχος χάλαμο τον πρετέλ, πυ τα έςτικςε το 12 πύνκτο τυ Παραδιγματικὺ υςτάβ, διλαδί απ τα 10, μα όχι παραπάνο οπτα 20% απτα καπικί τιάρια τυ αρτέλ.

ΠΕΜΤΟ—πολά να μι δίχνυμε το αχιλταροςίν-μας στι ςιζίτιςι τον τελιοτικόν υςτάβ. Σχετικά με τις υςλόβιες τυ κρὰι, ραιόν κε τυ δομένυ κολχοζιύ να βάλυμε στο 6 πύνκτο τυ Παραδιγματικύ υςτάβ όλα αφτά τα μεταλάγματα, όπυ πρέπι να αντικαθρεφτίζοντε (οτραζίτςα) τα ντόπια οςόμπενοςτ. Τα

άλα πύνκτα τυ Παραδιγματικύ υςτάβ δεν πρέπι να τα μεταλάζυμε, γιατί αφτά ορίζυνε (οπρεντελιάιυτ) τα γενικά για όλα τα κολχόζια κιριότερα πράβιλα τυ χτίςιμυ τυ κολχόζικυ ζίςιμυ, πυ τα πίρε το δέφτερο Βςεςοιύζνι ςινὲδριο τον κολχόζνικον-υντάρνικον κε πυ τα επικίροςε το Σοβναρκόμ τις ΕΣΣΔ κε το ΤςΚ τις ΒΚΠ(μπ).

ΕΧΤΟ—να εκςαςφαλίςυμε τιν προςεχτικί ςιζίτιςι στα ΡΙΚ τον ςοβιέτ τυ κάθε υςτάβ, πυ κάνυν ρεγιςτράτςια κε να μιν αφίςυμε παράβαςες (ναρυςςένιι) τυ Παραδιγματικύ υςτάβ.

ΕΒΔΟΜΟ—να ςιζιτίςυμε κε να πέρυμε τα υςτάβ ςτα αρτέλ έτςι, για να ςικόςυμε κι' άλο δινατά τιν κολχόζνικι μάζα ςτο πολὲμιζμο για να κάνυμε όλα τα κολχόζια μπολςςεβίκικα κε όλυς τυς κολχόζνικυς ζαζζίτοτζνικυς, ςτο πολέμιζμο για το επιτιχιμένο πέραζμο τυ ςπὲρνιμυ κε για το καλίτερο ετίμαζμο ςτο τιμάρεμο.

ΟΓΔΟΟ—ακλόνιτα να περάζυμε ςτο ζίςιμο το πράβιλο, πυ έςτικςε το 14 πύνκτο τυ Παραδιγματικύ υςτάβ, ςίφονα με πύιο ι κολχόζνιτςα γλιτόνι απτις δυλιές ένα μὶνα έμπρο όςο να κάνι μικρό κε ένα μίνα ίςτερα άμα κάνι μικρό με τι ςοχρανὲνια τυ πλυγάριζμυ ςτο μιςὸ ραζμέρ τις μεςέας βίραμποτκας απτα τρυτοτνίδα.

ΕΝΑΤΟ—τιν προιζβότςτβενι κε οργανοτικί δυλιά ςτο αρτὲλ ΑΛΙΘΙΝΑ να τιν οργανόςυμε πάνο ςτι βάςι τυ κενύριυ Υςτάβ.

Κάτο απτο ρυκοβότςτβο τυ ςιν. Στάλιν το δέφτερο Βςεςοιύζνι ςινέδριο τον κολχόζνικον-υντάρνικον από μέρα ςε μέρα δύλεβε πας το Παραδιγματικό υςτάβ, πέροντας ςτο ιςάπ το όπιτ τον εμπρολάτικον κολχοζιόν κε τον χορικτόν ραιόν. Ο ςιν. Στάλιν κε έμπρο απτο ςινέδριο κε ςτον κερό τυ ςινέδριυ έδοςε μεγάλι προςοχί ςτο κενύριο Παραδιγματικό υςτάβ. Αφτός άκυε το κάθε λαγίρτεμο τυ κολχόζνικυ ςτο

ςινέδριο, ντράνανε τιν κάθε πρότασι στιν κομίςια τυ ςινέδριυ, λαχίρτεβε με δεκάδες ντελεγάτυς, ντράνανε τις λυγάς-λυγάς μάρèες τις δυλιάς,—κε όλα αφτά ίτανε για να κάνυμε бίραμποτατ τέτιο Παραδιγματικό υςτάб, πυ πραγματικά θα κάμι γιαρτίμ ς' όλι τι μάζα τον κολχόζνικον να πιγένι απςά έμπρο στο ζαζζίτοτζνικο κε κυλτύρνικο ζίςιμο.

Αφτό ίνε μάθιμο για όλυς τυς κομυνιςτές, τίλογα πρèπι να δυλέбυνε πας τα ζίτιματα τυ χτίςιμυ τυ κολχόζικυ ζίςιμυ. (ΜΕΓΑΛΑ ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ, ΠΥ ΚΥΤΕΒΥΝΕ ΠΟΛΙ ΚΕΡΟ).

ТІМІ—30 К.
ЦЕНА—30 К.

ПАРТИЗДАТ Ц.К. КП(б)У
1935—МАРИУПОЛЬ—КИЕВ—1935

Стат. форм. 132×186 — печ. лист. 3½ — 31,740 знаков. в листе

Тираж 3000 — Міськліт 6 — Зам 1764 Маріупіль, держдрукарня.